EUGEN NICOLAE GÎSCĂ

EDITURA MUSATINII
S U C E A V A

PLASELE MESIANICE SI VIITORUL TRUP STUDIATE PRIN CLARVEDERE

CICLUL DE CĂRTI

ALCĂTUIREA ENERGETICĂ A OMULUI STUDIATĂ PRIN CLARVEDERE DIRECTĂ

Prefaţă

Această carte, „Plasele mesianice şi viitorul trup” face parte din ciclul „Omul şi arta de a lumina”, încheind noţiunile despre structurile energetice elementare care compun fiinţa numită om. Despre structurile energetice descrise în primele cinci cărţi ale acestui ciclu găsim referiri în literatura de specialitate. Aceste referiri nu au însă profunzimea şi acurateţea celor descrse prin clarvedere şi nici nu descriu complet compunerea şi roulul acestora, a principiului de funcţionare etc. Despre plasele mesianice şi viitorul trup ca structuri energetice nu s-a mai vorbit până acum. Vorbim aici despre momentul în care s-au format aceste plase mesianice şi de ce, despre rolul şi efectele acestora. Vom afla că acestea au o vechime relativ mică, de aproximativ 2000 de ani. Oricine îşi poate activa plasele mesianice doar prin rostirea cu glas tare sau încet a numelui Iisus Hristos. Aşa cum vom vedea, aceste structuri au un rol bine definit şi o importanţă vitală pentru om, ca alcătuire fizică şi energetică. Ele au fost lăsate ca un ajutor nepreţuit pentru oameni, aceştia putând apela la acestea în orice clipă a vieţii lor cu efecte maxime şi atât timp cât consideră fiecare că este necesar pentru a depăşi anumite stări sau situaţii de viaţă. În acelaşi timp, pe termen lung pot fi folosite pentru atingerea şi menţinerea unor stări înalte de conştiinţă. Până la a doua venire a lui Hristos avem aceste minunate unelte cu care putem străbate în linişte şi pace drmul nostru în această lume, lumea materială.

Cuprins:

Desene:

Cartea intitulată „Plasele mesianice şi viitorul trup" face parte din ciclul „Omul şi arta de a lumina". Acest ciclu de cărţi intenţionează să răspundă la următoarele întrebări:

- cine este omul ?
- de unde vine ?
- cine l-a creat ?
- de ce este aici ?
- unde se duce de aici ?

Primele cinci cărţi din acest ciclu, intitulate „Ce este spiritul?", „Ce este duhul?", „Ce este sufletul?", „Ce este trupul fizic?", „Ce este aura umană?", descriu pe larg alcătuirea energetică a fiinţei umane, principiile de funcţionare a structurilor energetice, istoria fiecărei structuri în parte etc. Parcurgând cu atenţie cărţile din acest ciclu, nu se poate să nu remarcăm un fir care transcende toate lumile prin care a perindat omul în decursul istoriei lui. Acest fir îl putem asimila cu dorinţa acestuia de a se întoarce din rătăcirile lui, „acasă", adică la Dumnezeu, dar remarcăm şi ajutorul dat de Dumnezeu în permanenţă omului, pentru a-l ajuta să-şi găsească mai repede drumul spre casă. Toate aceste informaţii, sunt rodul observării atente prin clarvedere directă prin trupul fizic aflat în stare de veghe. Studiul prin clarvedere directă asupra alcătuirii energetice a fiinţei umane, a început în anul 1994, în urma unei experienţe de viaţă. Această trăire de moment, a permis spiritului, duhului şi sufletului, să vadă prin trupul fizic aflat în stare de veghe. Rezultatul este o percepţie reală, a valorii omului şi a creaţiei lui Dumnezeu. Prin acest tip de clarvedere, oamenii şi lumile prin care se perindă ei, se văd aşa cum sunt alcătuite de la început: din energii de gând, de cuvânt, de

purtare şi de lumină. Avantajul suprem al acestui tip de clarvedere, constă în faptul că poţi vedea de ce se îmbolnăvesc structurile energetice ale fiinţelor umane, precum şi alcătuirea energetică a lumilor. Însă ce este cel mai important, poţi spune fiinţei umane cum îşi poate remedia dereglările sale energetice şi ale lumilor în care locuieşte pentru un timp mai scurt sau mai lung.

PLASELE MESIANICE

Plasele mesianice sunt două structuri energetice care se înfăşoară una pe alta, împreună înfăşurând structura aurică a fiinţei umane. Plasele mesianice apar instantaneu, atunci când orice om încarnat în lumea materială pronunţă cu glas tare cuvintele „Iisus Hristos”. Aceste structuri energetice persistă mai puţin timp la unii oameni şi mai mult timp la alţii, în funcţie de gradul lor de legătură cu Dumnezeu şi biserica Sa pământească (vezi desen 1).

CUM A AJUNS OMUL SĂ AIBĂ PLASE MESIANICE?

Pentru a înţelege rolul deosebit de important al acestor structuri energetice situate la limita aurei umane, vom începe prin a răspunde la câteva întrebări şi anume:

- ce este omul?
- de une vine el?
- de ce este aici?
- unde se duce?

Structurile energetice mesianice, sunt anexate de curând ființelor umane coborâte la încarnare. Astfel se poate afirma că, din punct de vedere al vechimii structurilor energetice ce alcătuiesc ființa umană, plasele mesianice sunt mai noi decât aura, care este o structură creată după apariția trupului fizic actual. Acesta este mai nou decât prototrupul fizic, adică decât trupul avut de Adam. Aceste prototrup este la rândul lui, mai nou decât sufletul, duhul, spiritul. Putem spune că ființa umană creată după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu are următoarea alcătuire energetică:

- spirit
- duh
- suflet
- prototrup
- trup fizic
- aura umană
- plasele mesianice
- viitorul trup (vezi desenul 2).

Istoria acestor structuri energetice care alcătuiesc ființa umană, este plină de evenimente. Pentru a afla cum a ajuns omul de azi să aibă plase mesianice, vom aborda istoria omului din punct de vedere al misiunii lui, pe toate structurile energetice şi în toate lumile în care este nevoit să meargă cu ajutorul acestor structuri energetice. Astfel vom observa că totul se află în conformitate cu un plan.

PLANUL LUI DUMNEZEU

Dumnezeu a alcătuit din vremuri imemoriale, un plan grandios. Parte din acest plan se referă la lumile create de El.

Altă parte se referă la îngeri, iar alta la spiritele naturii. Ultima parte din planul lui Dumnezeu se referă la om.

PLANUL LUI DUMNEZEU CU LUMILE

Lumile sunt create pentru a fi locuite de ființe fericite. Dumnezeu a creat şi continuă să creeze miliarde de miliarde de lumi. Din punct de vedere al alcătuirii acestor lumi putem să le clasificăm astfel:

1. - lumile formei

Există miliarde de lumi ale formei. Din aceste lumi nesfârşite create de Dumnezeu, fac parte miliardele de lumi de dinaintea lumii spiritului, lumea spiritului, lumea duhului, lumea sufletului, lumea materială, lumea aurică precum şi miliardele de lumi care le urmează (vezi desen 3).

2. - lumile energiilor (vezi desen 4).

Există miliarde de lumi ale energiilor, pe care Dumnezeu le-a creat înainte de miliardele de lumi ale formei. Toate lumile formei au fost construite de Dumnezeu, din numai patru energii creatoare, din infinitatea de energii creatoare ale Lui. Aceste patru energii sunt :

- energia de gând
- energia de cuvânt
- energia de purtare
- energia de lumină.

- energia de gând este o alcătuire, o esență energetică asemănătoare apei albastru-verzui, cristalină şi deosebit de luminoasă.

- energia de cuvânt este o esenţă energetică asemănătoare gheţii translucide sau zăpezii deosebit de strălucitoare.
- energia de purtare este o esenţă energetică asemănătoare focului şi fulgerului, deosebit de sclipitoare.
- energia de lumină este o esenţă energetică asemănătoare unei lumini argintii cu reflexe aurii, deosebit de intensă.

Înaintea miliardelor de lumi ale formelor şi ale energiilor, Dumnezeu a creat miliarde de lumi fără formă. Înaintea acestor lumi fără formă, Dumnezeu a creat miliarde de lumi diferite de lumile de dinainte şi diferite de lumile de după aceste lumi de care am vorbit. Dacă cineva va reuşi să pătrundă cu gândul şi va afla câte sisteme de astfel de lumi a creat Dumnezeu va trebui să petreacă o eternitate şi nici atunci nu va reuşi să vadă când a creat Dumnezeu primul sistem de lumi, când a creat Dumnezeu primul om, când a creat Dumnezeu primul înger sau primul spirit al naturii. Indiferent că se va coborî în trecut sau se va duce în viitor, nu va putea să vadă decât ceva preexistent şi anume pe Dumnezeu, creatorul a toate, pe om, pe îngeri şi spiritele naturii (vezi desen 5).

PLANUL LUI DUMNEZEU CU SPIRITELE NATURII

În fiecare lume creată de Dumnezeu, există întotdeauna fiinţe care populează aceste lumi, fiinţe pe care le-a creat Dumnezeu. Primele fiinţe create de Dumnezeu în fiecare lume, sunt fiinţele naturii sau spiritele naturii din acea lume. Crearea propriu-zisă a fiinţelor naturii, este efectuată de Dumnezeu din energia de gând, cuvânt şi purtare a lumii respective, cu care întocmeşte trup, peste care aşează lumina luată tot din acea

lume. În acest mod, Dumnezeu crează numai într-o singură lume, miliarde de fiinţe ale naturii (vezi desen 6). Dumnezeu investeşte în fiecare lume, timp şi efort pentru a învăţa şi desăvârşi aceste fiinţe ale naturii (vezi desen 7). Desăvârşirea acestor fiinţe constă în faptul că ele acumulează noţiuni şi informaţii despre:
- alcătuirea şi principiul de funcţionare al lumii în care trăiesc.
- alcătuirea şi principiul de funcţionare, în relaţia pe care acestea le au cu: natura, semenii, Dumnezeu, îngeri, oameni.

Desăvârşirea sufletelor naturii constă în armonizarea energiilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale acestora, cu energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, ale lumilor în care trăiesc, ale semenilor acestora, ale lui Dumnezeu, ale îngerilor şi oamenilor (vezi desen 8).

PLANUL LUI DUMNEZEU CU ÎNGERII

În fiecare lumea creată, Dumnezeu a adunat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, din lumea respectivă şi din spiritele naturii, apoi a alcătuit îngeri. Îngerii sunt fiinţe ale formei. Dumnezeu a investit în fiecare lume, timp şi efort pentru a învăţa şi desăvârşi fiinţele formei. Procesul de învăţare al îngerilor, constă în acumularea de către aceştia, de ştiinţă dumnezeiască. Această ştiinţă înseamnă informaţii, taine, secrete, cu privire la alcătuirea şi principiul de funcţionare al lumii în care trăiesc. Această ştiinţă mai înseamnă informaţii despre alcătuirea şi principiul de funcţionare al spiritelor naturii. Îngerii învaţă de la Dumnezeu alcătuirea şi principiul propriu de funcţionare în relaţia cu semenii lor îngerii, cu fraţii

lor ființele naturii, cu oamenii şi cu Dumnezeu (vezi desen 10). Desăvârşirea îngerilor presupune armonizarea puterilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină proprii, cu puterile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale lumii în care sunt la un moment dat, ale semenilor, ale ființelor naturii, ale oamenilor şi ale lui Dumnezeu (vezi desen 11).

PLANUL LUI DUMNEZEU CU OAMENII

Dumnezeu a creat oamenii după un plan bine stabilit. În ziua de astăzi există mai multe categorii de oameni creați după chipul şi asemănarea Sa, care se află în lumea materială şi care participă la procesul energetic de reîncarnare. Aceste categorii de oameni sunt:

1. - categoria de oameni creată de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui, în lumile de dinaintea lumilor energiilor (vezi desen 12).
2. - categoria de oameni creată de Dumnezeu în lumile energiilor (vezi desen 13).
3. - categoria de oameni creată de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui, în lumile formelor (vezi desen 14).
4. - categoria de oameni creată de Dumnezeu în lumile de după lumile formei (vezi desen 15).
5. - categoria de oameni creată de Dumnezeu în lumile următoare.

Toate aceste categorii de oameni au fost create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui, urmând un anumit standard. Astfel putem vorbi despre crearea propriu-zisă a omului adevărat. Această creație se face după anumite reguli

care diferă de la un om la altul. Aceste reguli de creaţie, oferă unicitate fiecărui om în parte. De asemenea la crearea omului, se alocă energii diferite de energiile din care se crează trupurile pe care omul adevărat le schimbă de la o lume la alta. De asemenea putem vorbi de crearea de trupuri specifice fiecărei lumi în care este atras omul adevărat pentru a se desăvârşi. Astfel aura, trupul material, prototrupul material, sufletul, sunt vehicole pe care le întrebuinţează omul pentru a se putea reîntoarce cu duhul, în lumea duhului, de unde s-a rătăcit de Dumnezeu. Duhul este vehicolul creat de Dumnezeu pentru om, în scopul îndumnezeirii lui. Spiritul însuşi este un corp vehicol, în care omul s-a îndumnezeit în lumea spiritului. În fiecare lume creată de Dumnezeu, El a adunat energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea respectivă, din fiinţele naturii, din îngeri şi din semenii omului. Cu aceste energii, Dumnezu a creat corp specific lumii respective, lume în care l-a adus pe omul care se desăvârşise în corpul şi în lumea de dinainte (vezi desen 17).

ÎNVĂŢAREA OMULUI

Învăţarea omului constă în acumularea de noţiuni, informaţii, provenite din ştiinţa desăvârşită a lui Dumnezeu, valabilă pentru lumea respectivă, în care este omul la un moment dat. Ştiinţa lui Dumnezeu se numeşte „Arta de a lumina”. Misiunea omului în fiecare trup specific unei lumi, este de a învăţa pe deplin „Arta de a lumina”. Atunci omul se desăvârşeşte sau se îndumnezeieşte. El poate să se menţină nemuritor, la fel lumea lui personală şi creaţiile din interiorul

acesteia. Învățarea omului constă în acumularea de noțiuni care se referă la:
1. - alcătuirea energetică şi principiul de funcționare al lumii în care trăieşte.
2. - alcătuirea şi principiul de funcționare al ființelor naturii (spiritele naturii).
3. - alcătuirea şi principiul de funcționare al ființelor formelor (îngerii).
4. - alcătuirea si principiul de funcționare al oamenilor.
5. - modalitatea de aducere a altor oameni din lumile precedente.
6. - învățarea acestora.
7. - crearea cu cele patru puteri dumnezeieşti (vezi desen 18).
Desăvârşirea sau îndumnezeirea omului, constă în armonizarea puterilor sale de gând, cuvânt, purtare şi lumină, cu energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale lumii în care învață, ale ființelor naturii, ale îngerilor, oamenilor, ale lui Dumnezeu (vezi desen 19). Se poate discuta despre misiunea omului din două perspective şi anume :
1. - misiune îndeplinită.
2. - misiune neîndeplinită.

1. MISIUNE ÎNDEPLINITĂ

Misiunea ființelor naturii este desăvârşirea lor. Misiunea ființelor formei este desăvârşirea lor. Misiunea ființelor domneşti este îndumnezeirea lor. Prin urmare aceste ființe, spiritele naturii, îngerii şi oamenii, trebuie să ajungă la acest deziderat, la această formă de evolutie dumnezeiască,

desăvârşirea. Putem vorbi despre desăvârşirea fiinţelor naturii, a îngerilor şi a oamenilor din mai multe perspective. Pentru fiecare perspectivă Dumnezeu are un plan bine stabilit.

Desăvârşirea spiritelor naturii, a îngerilor şi a oamenilor într-o anumită lume.

Fiecare lume creată de Dumnezeu, este o lume total diferită de lumile de dinaintea ei, ca şi de lumile ce îi urmează acesteia. În această lume, Dumnezeu crează pentru spiritele naturii, pentru îngeri şi pentru oameni, trupuri specifice acestei lumi. Aceste trupuri sunt diferite de cele create pentru lumile de dinaintea acesteia şi sunt diferite de trupurile lumilor create după această lume. Putem lua de exemplu lumea duhurilor. Dumnezeu a creat lumea duhurilor, într-un sistem de miliarde de lumi pe care îl putem numi sistemul de lumi ale formei. În cadrul acestui sistem, există lumea spiritului, lumea de dinaintea lumii duhului şi alte miliarde de lumi înaintea lumii spiritului. După lumea duhului mai există multe lumi create de Dumnezeu. Înaintea sistemului de lumi ale formei, există nenumărate sisteme de lumi. De asemenea după acest sistem de lumi ale formei, Dumnezeu a creat nesfârşite sisteme de lumi. Putem spune că odată ajunşi în lumea duhului, oamenii s-au desăvârşit în toate sistemele de lumi anterioare, precum şi în toate lumile anterioare duhului care fac parte din sistemul de lumi ale formei. În lumile următoare lumii duhului, omul trebuie să intre şi să se desăvârşească aşa cum a făcut-o în lumile din urmă. După ce se desăvârşeşte în sistemul de lumi ale formei, va fi atras de către Dumnezeu într-un alt sistem ce cuprinde miliarde de lumi specifice în care se va desăvârşi sub învăţătura lui Dumnezeu (vezi desen 20). Dacă ar fi să

considerăm în ani tereştri, am putea spune că un om se îndumnezeieşte într-o lume şi în trupul specific acelei lumi, într-un miliard de ani. Într-un sistem de lumi, care cuprinde miliarde de lumi, îndumnezeirea se face în miliarde de ani. Dacă adunăm numărul nesfârşit de sisteme de lumi în care s-a desăvârşit până acum omul, putem afirma că un om are o „vechime” de miliarde şi miliarde de ani.

Principiul dumnezeiesc de funcționare a sistemelor de lumi.

Dumnezeu a întocmit pentru fiecare sistem de lumi, legi specifice, forme specifice şi principii de funcționare specifice fiecărui sistem de lumi în parte şi fiecărei forme specifice în parte. Pentru sistemul de lumi ale formelor, Dumnezeu a întocmit următorul principiu de funcționare:

1. Sistemul de lumi ale formelor cuprinde miliarde de lumi create de Dumnezeu. Aceste lumi se numesc lumile şcoală ale sistemului de lumi ale formelor. Paralel cu aceste lumi şcoală, Dumnezeu şi-a creat lumile Lui personale. Aceste lumi se numesc Împărății ale lui Dumnezeu. Fiecare om desăvârşit în fiecare lume, îşi crează o lume personală. Aceste lumi personale create de oameni se numesc lumile luminate ale oamenilor. De asemeni ființele naturii desăvârşite şi ființele formei desăvârşite (îngerii), îşi crează lumile lor personale. Aceste lumi se numesc lumile luminate ale spiritelor naturii şi lumile luminate ale îngerilor (vezi desen 21). Atunci când oamenii, îngerii şi spiritele naturii îşi încheie evoluția într-un sistem de lumi care conține lumi de ordinul miliardelor, se formează un sistem uriaş de lumi luminate ale oamenilor, ale îngerilor şi ale spiritelor naturii. Toate se înscriu într-o nesfârşită împărăție a lui

Dumnzeu, alcătuită din miliardele de împărăţii din fiecare lume personală a Lui. În acest fel putem discuta despre o împărăţie a lui Dumnezeu la nivel de sistem de lumi şi despre o lume personală a oamenilor, la nivel de sistem. La fel putem discuta despre o lume personală a îngerilor şi a fiinţelor naturii la nivel de sistem de lumi (vezi desen 22). Tot după acest model există o megaîmpărăţie a lui Dumnezeu la nivel de mai multe sisteme şi o megaîmpărăţie la nivel de miliarde de sisteme create de El, fiecare sistem în parte numărând miliarde de lumi. Am văzut în aceşti 15 ani de observare prin clarvedere, că în toate aceste miliarde de sisteme alcătuite fiecare în parte din miliarde de lumi, nu găseşti decât fericire şi bunăstare. Acolo trăiesc fiinţe fericite. Am mai remarcat că singurul lucru pe care trebuie să-l facă omul, îngerii şi spiritele naturii pentru a-şi îndeplini misiunea (desăvârşirea, îndumnezeirea), este să se ghideze astfel încât să înveţe numai de la Dumnezeu şi să asculte numai de El. Fiecare om, înger sau spirit al naturii care se abate de la acest principiu unic de funcţionare, se abate de la misiunea lui, adică de la desăvârşirea şi îndumnezeirea lui. Dacă se întâmplă aşa, urmează o băltire şi o pierdere de timp, greu de recuperat.

2. MISIUNE NEÎNDEPLINITĂ

Drumul desăvârşirii, îndumnezeirii, pe care merge omul, îngerii şi fiinţele naturii în fiecare lume, presupune autodisciplină, învăţarea şi respectarea strictă a artei de a lumina. Asta deoarece arta de a lumina este ştiinţa lui Dumnezeu şi presupune desăvârşirea omului, îngerilor şi a fiinţelor naturii. În fiecare megasistem de lumi, în fiecare sistem

de lumi cu miliardele de lumi ale acestuia, au existat oameni, îngeri şi spirite ale naturii care s-au desăvârşit. Au existat însă şi există semeni de-ai lor, oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii care s-au abătut de la misiunea lor de desăvârşire, la un moment dat. Ne vom referi cu precădere la categoria de oameni, îngeri şi spirite ale naturii care s-au abătut de la ştiinţa lui Dumnezeu, încă de când se aflau în trup de duh în lumea duhului.

Lumea duhurilor

Lumea duhurilor este o lume şcoală care a fost creată cu scopul de a desăvârşi îngerii şi spiritele naturii în trupurile duh. Un alt scop al lumii şcoală a duhurilor este de a desăvârşi oamenii aduşi din lumea anterioară, cea a spiritului. După ce se vor desăvârşi în lumea duhului, oamenii urmează să fie atraşi de Dumnezeu în lumile următoare. Lumea şcoală a duhului face parte din sistemul de lumi ale formelor, alcătuit din miliarde de lumi ale formelor (vezi desen 23). La rândul său acest sistem de lumi ale formelor, face parte dintr-un alt megasistem ce cuprinde mii de megasisteme. Mai multe mii de megasisteme de lumi, alcătuiesc la rândul lor alte formaţiuni şi tot aşa mai departe. Această formă de alcătuire este valabilă atât înapoi pe drumul pe care omul a ajuns aici, cât şi înainte pe drumul pe care va apuca omul atras de Dumnezeu. Sistemul de lumi care cuprinde lumea şcoală a duhului se numeşte Altapaat. Acest sistem de lumi ale formelor împreună cu alte mii de sisteme de lumi, alcătuiesc megasistemul de lumi Samtam (vezi desen 24). Megasistemul de lumi Samtam alcătuieşte cu mii de alte sisteme, aşa numitul Haloet ş.a. (vezi desen 25). În sistemul de

lumi Atapaat, în megasistemul de lumi Samtam, în aşa numitul Haloet, ca şi în super-sistemele în care sunt incluse acestea, există lumi pe care mintea omului nu le poate cuprinde. Acele ființe fericite, oameni, îngeri şi spirite ale naturii, trăiesc veşnic în armonie cu ei înşişi şi cu Dumnezeu. Există şi acolo forme de ajutor, prin care toți ajută oamenii, îngerii şi ființele naturii din lumea şcoală a duhurilor. Toți sunt structurați în forme asemănătoare cu ierarhiile sociale, politice şi militare cunoscute de noi în lumea materială. Putem discuta deci despre ierarhii ale oamenilor, îngerilor şi spiritelor naturii, desăvârşite. Aceste ierarhii sunt la nivel de sistem de lumi, la nivel de megasistem etc. Dea lungul anilor, am văzut că aceste minunate lumi şi ființele care le populează, pot fi privite din două perspective:

1. Ierarhiile Arateh superioare, de oameni, îngeri şi spirite ale naturii desăvârşiți în lumile trecute, parcurse de om, adică lumile în care acesta deja s-a desăvârşit.

2. Ierarhiile Sateh sunt ierarhii de oameni, îngeri şi spirite ale naturii desăvârşiți, care fac parte din lumile viitoare adică din lumile în care urmează să fim atraşi de Dumnezeu şi în care urmează să ne îndumnezeim. Cea mai mare fericire pe care poate s-o trăiască un clarvăzător în trupul fizic, este imaginea lui Dumnezeu cu nesfârşitele Lui fețe şi forme (trupuri), din lumile anterioare şi din lumile în care vom merge cândva după ce ne vom îndumnezei în lumea duhurilor şi în corpul de duh. Ierarhiile Arateh şi Sateh sunt altele, decât cele cunoscute de oameni din lumea spiritelor, din lumea duhurilor, din lumea sufletelor, din lumea materială sau din lumile aurice.

DINCOLO DE TOATE...

Există lumi de dinainte de apariţia ultrasistemului Haloet, unde omul era altceva decât ce este în acest univers alcătuit din miliarde şi miliarde de ultrasisteme. De acolo Dumnezeu a atras după El pe om. Acolo nu există îngeri şi fiinţe ale naturii. Acolo Dumnezeu este minunat, ca de altfel, pretutindeni. Trebuie subliniat că după toate cercetările noastre, am constatat că nu mai este alt dumnezeu în afară de Dumnezeu. Locul dincolo de toate, se numeşte Aaseh. Acum să vorbim de momentul întreruperii căii îndumnezeirii omului aflat în duh în lumea duhurilor. Trebuie subliniat că majoritatea oamenilor aflaţi în lumea materială, au abandonat cândva în lumea şcoală a duhurilor, misiunea lor de îndumnezeire. Dacă privim desenul, observăm că omul duh se află aproape la jumătatea drumului desăvârşirii în sistemul de lumi ale formelor, Altapaat (vezi desen 26). Când a fost adus de Dumnezeu din lumea spiritelor unde se desăvârşise, i s-a creat un trup nou, duhul, care este diferit de spirit. Duhul a fost alcătuit din cele patru energii dumnezeieşti despre care am vorbit, luate din lumea şcoală a duhurilor, din îngeri şi din spirite ale naturii create de Dumnezeu înainte de venirea omului. Exista la un moment dat, o clasă formată dintr-un număr mare de duhuri omeneşti. Ei au început să parcurgă primii paşi ai desăvârşirii, acumulând cunoştinţe despre alcătuirea şi principiul de funcţionare energetic al lumii şcoală a duhurilor. După o perioadă de timp, au acumulat noţiuni despre alcătuirea şi principiul de funcţionare energetic al duhurilor naturii (spiritele naturii), al duhurilor formelor (îngerii), ca şi

despre alcătuirea şi principiul de funcționare energetic al duhurilor omeneşti. După ce au acumulat aceste învățături, oamenii au învățat cum să rămână în armonie unul cu celălalt, cu îngerii, cu ființele naturii şi cu Dumnezeu. Vorbind despre principiul armoniei duhurilor, pornim de la ceea ce deja ştim şi anume că în lumea şcoală a duhurilor existau oameni, îngeri şi spirite ale naturii. După un timp ei au trebuit să treacă la următorul pas spre desăvârşirea lor. Oamenii au fost învățați de Dumnezeu să aducă semeni de-ai lor din lumea anterioară, lumea spiritelor. Când acest lucru a luat amploare, s-au format în lumea şcoală a duhurilor familii de oameni, aşa cum îngerii şi spiritele naturii aveau deja formate. Oamenii aduşi din lumea spiritelor nu erau creații propriu-zise ale oamenilor care i-au adus în lumea duhului ci erau doar aduşi de ei din lumea spiritelor. La fel, nici familiile îngerilor şi spiritelor naturii nu erau creațiile lor propriu-zise ci erau creații noi ale lui Dumnezeu. Oamenii mai vechi în cunoaştere trebuiau să învețe pe oamenii aduşi de curând, tot ce ştiau ei. În acelaşi mod, trebuiau să procedeze îngerii şi spiritele naturii. În lumea şcoală a duhurilor, existau la un moment dat trei mari grupuri de familii:

- familia oamenilor
- familia îngerilor
- familia spiritelor naturii

Aceştia trebuiau să învețe noțiuni noi, adică informații energetice, principii de armonizare energetică, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, la nivel de relație de familie, relație cu semenii şi relație cu Dumnezeu. Duhurile oamenilor, ale îngerilor şi ale ființelor naturii, trebuiau să învețe să se comporte ca Dumnezeu cu semenii lor, nou creați de Dumnezeu

(vezi desen 27). Ajunşi în ipostaza de a se comporta ca dumnezei, fiecare om, înger şi spirit, aveau mii de „copii” pe care trebuia să-i disciplineze, să-i învețe şi să îngrijiească de ei.

Şcoala de dumnezei

Oamenii, îngerii, spiritele naturii şi spiritele naturii vechi, au început să învețe pe semenii lor, nou creați de Dumnezeu, ştiințele pe care ei le învățaseră de la Dumnezeu. Clasa mai avansată trebuia să învețe noțiuni noi, adică să afle modalitățile de comportare de mai târziu, cu creațiile proprii. Clasa nou înființată de Dumnezeu, trebuia să învețe noțiuni elementare. Dumnezeu învăța şi ajuta oamenii, îngerii, spiritele naturii atunci când nu găseau soluții în drumul lor spre desăvârşire. Duhurile oamenilor mai vechi, ale îngerilor şi ființelor naturii, au început să-şi învețe propriile familii nou înființate, noțiuni elementare ale artei de a lumina.

1. Alcătuirea şi principiul de funcționare a lumii şcoală a duhurilor

Fiecare duh vechi îşi învăța semenii, spunându-le:

„Lumea fără de sfârşit pe care o vedeți, este creată de Tatăl Nostru, al tuturor, Dumnezeu; noi nu suntem părinții voştri, ci semenii voştri; scopul nostru este să vă învățăm să nu vă depărtați de învățătura lui Dumnezeu, pentru a ajunge la rândul vostru să învățați pe cei care vor veni după voi; lumea în care ne aflăm este o lume şcoală în care ne vom desăvârşi, ne vom îndumnezei cu toții; atunci vom avea propriile noastre lumi şi creații; lumea aceasta după cum bine vedeți, este creată

din îmbinarea a patru puteri, energii nemuritoare ale lui Dumnezeu; partea de energie asemănătoare apei albastre, luminoase, este energie dumnezeiască de gând; ea intră în alcătuirea tuturor elementelor naturii, precum şi a lumii vegetale şi animale; energia asemănătoare gheții şi zăpezii este energia de cuvânt a lui Dmnezeu; ea intră împreună cu energia de gând în alcătuirea fiecărei întocmiri din creația lumii, ca şi a lumii vegetale şi animale; partea de energie asemănătoare focului şi fulgerului este energia Dumnezeiască de purtare; împreună cu energia de gând şi cuvânt, energia de purtare alcătuieşte toată lumea şcoală a duhurilor; energia de lumină pe care o vedeți în fiecare din energiile de gând, cuvânt şi purtare, este viața fără de sfârşit a fiecărui lucru ce alcătuieşte lumea şcoală a duhurilor; vedeți aşadar că Dumnezeu emite permanent aceste puteri energetice, cu ajutorul cărora lumea se păstrează aşa cum o vedeți acum”. Oamenii, îngerii şi spiritele naturii din clasa nouă, nu încetau să se minuneze de alcătuirea lumii şcoală a duhurilor. Ei priveau cerul şi pământul, apa, munții, câmpiile, copacii şi animalele de toate felurile. Le vedeau pe toate întocmite din patru energii. Armonia dintre cele patru energii era perfectă.

2. Alcătuirea şi principiul de funcționare a duhurilor ființelor naturii (spiritele naturii).

După o perioadă de timp, clasa cea nouă de oameni, spiritele naturii, îngerii, au început să acumuleze noțiuni noi de la clasa mai veche:

„Priviți la duhurile fraților voştri, ființele naturii, precum şi la înfățişarea lor alcătuită din lumini minunate; duhul lor este alcătuit din patru energii dumnezeieşti pe care le-ați văzut că

alcătuiesc lumea şcoală a duhurilor, lumea în care ne aflăm; partea de energie asemănătoare apei luminoase este energie de gând; partea asemănătoare gheții şi zăpezii luminoase este energie de cuvânt; partea de energie asemănătoare focului şi fulgerului este energie de purtare; partea de energie de lumină argintie cu sclipiri aurii care iese din energiile de gând, cuvânt şi purtare este viața fără de sfârşit". Cu toții au privit la ființele naturii şi la alcătuirea minunată a duhului acestora, alcătuire formată de Dumnezeu din energiile luate din lumea şcoală a duhurilor. Cei vechi au început să-i învețe pe cei noi zicând: „uitați-vă cu atenție la frații voştri ființele naturii; observați cum gândul lor inundă lumea şcoală şi pe noi toți cu energie de gând asemănătoare apei luminoase; uitați-vă cu atenție cum la fiecare cuvânt al lor, energia de cuvânt asemănătoare zăpezii luminoase inundă lumea şcoală şi pe noi toți; uitați-vă cum fiecare mişcare (gest) a duhului, emite energie de purtare, o lumină similară focului şi fulgerului, care inundă lumea şcoală a duhurilor şi pe noi toți; uitați-vă la fiecare lumină argintie cu reflexe aurii care se află în fiecare gând, cuvânt şi gest al duhului, care inundă lumea în care trăim şi pe noi toți; această lumină care iese din energia lor de gând, cuvânt şi purtare este viața veşnică a duhului; numai duhurile care împrăştie lumină cu gândul, cuvântul şi purtarea lor, vor trăi veşnic şi se vor desăvârşi; numai ei vor putea întocmi la rândul lor, creații şi lumi care să rămână eterne; priviți la semenii voştri mai învățați, în ce armonie se află cu lumea duhurilor, numai pentru că gândul, cuvântul şi purtarea lor față de lume este nedistructivă şi iubitoare". Clasele cele noi de duhuri de oameni, îngeri şi spirite ale naturii, se minunau văzând că locurile călcate şi distruse în joaca lor, erau reparate de spiritele naturii mai vechi,

cu propriile energii ce ieşeau din duhurile lor când gândeau, vorbeau şi mergeau. Aceştia priveau locurile distruse, gândeau că se refac întocmai cum au fost, spuneau acest lucru şi făceau gesturi cu mâinile. Energiile ieşite din duhul lor, refăceau creația distrusă, exact la fel cum fusese înainte de trecerea clasei nou-venite. Toate clasele noilor veniți se minunau de ceea ce Dumnezeu crease într-un mod minunat şi perfect. Totodată învățaseră să se disciplineze astfel încât să nu mai distrugă, ba chiar reuşiseră să remedieze ceea ce au distrus ei înşişi prin gândurile, cuvintele şi purtările lor fără de voie. Bucuria lor era fără seamăn, văzând cu ochii lor cum gândurile, cuvintele şi gesturile mâinilor remediau, reformatau natura, numai prin simpla lor voință, doar intenționând acest lucru. Alții care nu reuşeau, erau încurajați să-şi dorească mai mult acest lucru. Ei se minunau văzând că pot reuşi repede lucrul respectiv, dacă îşi doreau asta mai mult ca înainte. Astfel gândurile, cuvintele şi gesturile acestora erau ca nişte şuvoaie de lumini ce ieşeau din duhul lor şi luau formele dorite de ei. Se minunau văzând că gândurile deveneau lucruri.

3. Alcătuirea şi principiul de funcționare al duhurilor formelor (îngerii).

După un timp clasa cea nouă de oameni, îngeri şi spirite ale naturii, au fost chemați să învețe ştiința alcătuirii şi principiul de funcționare al îngerilor. Acestora li s-a vorbit astfel: „Priviți cu atenție la întocmirea minunată a fraților voştri, duhurile formei (îngerii); duhul lor este creat de Dumnezeu din cele patru energii luate din lumea şcoală a duhurilor şi din frații noştri duhurile naturii (spiritele naturii); energia pe care o vedeți asemănătoare apei albastre-verzui este energie de gând

luată din lume şi din duhurile naturii; energia asemănătoare zăpezii şi gheții luminoase este energie de cuvânt luată din lumea duhurilor şi din duhurile ființelor naturii; energia asemănătoare focului şi fulgerului strălucitor, este energia de purtare; lumina sclipitoare pe care o vedeți ieşind din fiecare energie de gând, cuvânt şi purtare a acestora este viața veşnică a acestor energii”. Toți oamenii, îngerii şi ființele naturii, se minunau privind îngerii şi alcătuirea lor desăvârşită formată din cele patru lumini care rămâneau în duhul lor. Învățătura continua: „priviți cum fiecare gând al duhurilor formei, inundă lumea în care trăim şi pe noi toți; priviți cum fiecare cuvânt al lor este ca un şuvoi de lumină ce se împrăştie în lumea noastră şi peste noi toți; priviți cum fiecare gest şi mişcare a lor emite şuvoaie de lumină care acoperă lumea şi pe noi toți; priviți cum viața, lumina, din interiorul puterilor de gând, cuvânt şi purtare, repară toate formele naturii şi toate duhurile deteriorate în joaca voastră, prin simpla lor voință”. Clasa cea nouă de oameni, îngeri şi spirite ale naturii, se minunau cum toate formele naturii şi toate duhurile lovite în joaca lor, se refăceau instantaneu. Bucuria lor era fără margini când reuşeau să facă acest lucru chiar ei prin puterile proprii. Ei gândeau că doresc să se repare o formă din natură sau un duh, iar gândul era şuvoi de lumină care se transforma în lucrul cerut şi refăcea partea de energie de gând lipsă, din natură sau dintr-un duh. Acelaşi lucru se întâmpla cu energia lor de cuvânt şi cu energia de purtare.

4. Alcătuirea şi principiul de funcționare a duhurilor oamenilor.

După un timp, clasa cea nouă de oameni, îngeri şi spirite ale naturii, au fost chemate să urce încă o treaptă spre

desăvârşirea lor în arta de a lumina. Acestora li s-a spus astfel: „Uitaţi-vă cu atenţie la fraţii voştri, oamenii, precum şi la întocmirea minunată a duhurilor acestora, după chipul (forma) şi asemănarea (alcătuirea şi principiul de funcţionare) lui Dumnezeu; duhul lor este alcătuit din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, adunate de Dumnezeu din lumea duhurilor, din duhurile naturii (spiritele naturii), din duhurile formei (îngerii) şi din duhurile semenilor, oamenii; lumina din duhul lor asemănătoare apei albastre-verzui, este energie de gând luată din lume, din îngeri, din spirite ale naturii şi din oameni; lumina din duhul lor asemănătoare gheţii şi zăpezii sclipitoare, este energie de cuvânt luată din lume, din îngeri, din spirite ale naturii şi din semenii lor, oamenii; lumina din duhul lor, asemănătoare focului şi fulgerului, este energie de purtare luată din lumea duhurilor, din îngeri, din spiritele naturii şi din semenii lor oamenii; lumina care ţâşneşte împreună din gândul, cuvântul şi gestul duhului omului, este viaţă veşnică care ţine etern duhul în viaţă; uitaţi-vă cum fiecare gând al omului este şuvoi de lumini care acoperă lumea şi pe noi toţi; priviţi cum fiecare cuvânt al lor este ca o apă de lumină ce inundă lumea şi pe noi toţi; fiecare gest al duhului este torent de foc ce acoperă pământul şi pe noi toţi; priviţi cum gândurile, cuvintele şi gesturile lor se materializează, remediind natura şi duhurile noastre; cele patru lumini din duhurile fiecărui om, sunt izvoare de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină; aceste izvoare de puteri, sunt aşezate de Dumnezeu în duhul lor cu chip domnesc, pentru ca nici un om să nu ajungă la mila altui om şi nici la bunul plac al acestuia, ca nu cumva chipul domnesc să fie batjocorit de semenul său". După aceste învăţături, oamenii, îngerii şi spiritele naturii din clasa nou înfiinţată, priveau la

întocmirea minunată a fiecărui duh de om. Atunci au văzut ei că toate duhurile de om semănau cu duhul de Dumnezeu, dar se deosebeau unul de altul. După eoni de timp, duhurile oamenilor din clasa nou înființată, au fost chemate pentru a acumula noțiuni noi pe drumul îndumnezeirii lor. Li s-a spus astfel: „lumea în care ne aflăm este străjuită de 21 de îngeri ai temeliei care nu au trupul duh precum semenii lor”. Atunci duhurile oamenilor au cunoscut pe îngerii temeliei după numele lor şi după rolul ocupat de fiecare. „Aceşti semeni ai voştri se îngrijesc ca nici un om, înger sau ființă a naturii care nu a învățat desăvârşirea în lumea anterioară (lumea spiritului) sau în lumile de dinainte, să nu poată intra în lumea duhurilor”.

PRICIPIUL DE ADUCERE AL OAMENILOR DIN LUMEA SPIRITULUI

Duhurile oamenilor din clasa cea nouă, puteau să cheme la rândul lor, spirite de oameni în duh şi în lumea duhurilor, să aibă la rândul lor familii de oameni duh, pe care să-i învețe toată ştiința pe care aceştia o aveau de la semenii lor. Duhurile oamenilor au fost învățate să vorbească îngerilor temeliei lumii şcoală a duhurilor şi să cheme spirite de oameni pe care să-i îmbrace în duhuri. Duhurile oamenilor au învățat apoi să adune energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din lumea şcoală a duhurilor, din ființele naturii, din îngeri şi din ei. Cu aceste energii, au învățat să modeleze duhuri pentru oamenii spirit şi să acopere spiritul cu duhul nou creat. Astfel numărul familiilor de oameni din lumea şcoală a duhurilor a sporit cu mii de miliarde. Erau în acele vremuri în lumea şcoală a duhurilor,

familii de oameni, îngeri şi spirite ale naturii. Dumnezeu este Tatăl, Creatorul tuturor acestor familii, precum şi Creatorul tuturor lumilor ce adăpostesc aceste familii. Începând din acest moment, oamenii, îngerii şi spiritele naturii trebuiau să capete noi cunoştinţe pe drumul desăvârşirii lor. Aceste cunoştinţe se referă la armonizarea energiilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină între părinţi şi familiile lor, între familiile de îngeri, spiritele naturii şi oameni. De asemenea toate familiile trebuiau să păstreze relaţii armonioase cu Tatăl şi Creatorul lor, Dumnezeu. Putem afirma că pragul sau treapta de învăţătură pe drumul spre îndumnezeire la care ajunseseră oamenii, îngerii şi fiinţele naturii, se referea la desăvârşirea sau armonizarea a trei mari relaţii energetice :

1. Relaţia de familie - presupunea schimbul energetic armonios, nedistructiv, de gânduri, cuvinte şi purtări între „părinţi" şi „copii".

2. Relaţiile cu semenii - presupunea schimbul energetic armonios, nedistructiv, între familiile din lumea şcoală a duhurilor.

3. Relaţiile cu tatăl familiilor, Dumnezeu - presupunea schimbul energetic armonios, nedistructiv între toate familiile şi Dumnezeu, adică între toţi fiii lui Dumnezeu şi Părintele lor. Acest lucru presupunea ascultarea de Dumnezeu, de sfaturile Lui, de învăţătura Lui nemuritoare „Arta de a lumina". Un număr mare de duhuri ale oamenilor, au ajuns la stadiul de îndumnezeire învăţând arta de a lumina. O parte din ei au fost atraşi de Dumnezeu în lumile următoare, pentru îndumnezeirea lor în trupuri specifice acelor lumi. De asemenea un număr mare de îngeri şi spirite ale naturii s-au desăvârşit şi locuiesc împreună în lumile lor, aflându-se în armonie perfectă cu

Dumnezeu. După un timp au apărut în lumea şcoală a duhurilor, oameni, îngeri şi spirite ale naturii care s-au abătut de la drumul desăvârşirii lor. Astfel ei şi-au abandonat misiunea, presupunând că nu se va întâmpla nimic care să-i dezavantajeze.

ABATEREA DE LA PROCESUL DE ÎNDUMNEZEIRE A DUHURILOR DE OAMENI

La un moment dat existau în lumea şcoală a duhurilor, miliarde de familii de duhuri omeneşti. Fiecare familie avea părinţii ei. Părinţii fiecărei familii chemaseră în duh, spirite de oameni din lumea spiritelor şi îi îmbrăcaseră cu duhuri. În multe din aceste familii de oameni, s-au întâmplat evenimente care au dus la urmări neaşteptate.

DEGENERAREA RELAŢIILOR DE FAMILIE

1. Datorită puterilor proprii, părinţii familiilor de oameni, au încetat să mai comunice cu părintele lor, Dumnezeu. Ei au început să se comporte cu familiile lor ca şi cum ar fi fost propriile lor creaţii, uitând că sunt semeni de-ai lor pe care i-au adus din lumea spiritelor.

2. Multe duhuri ale oamenilor au început să se creadă mai importanţi decât părinţii lor şi nu au mai ascultat de sfaturile acestora şi nici de părintele tuturor familiilor, Dumnezeu. Astfel la nivel de familii, relaţia de familie, adică relaţia dintre „părinţi" şi „copii" a degenerat.

DEGENERAREA RELAȚIILOR SOCIALE

La un moment dat s-au adunat multe duhuri de oameni, „părinți” ai multor familii şi au zis unii către alții: „iată că s-a ajuns încât „copii” noştri sunt mândri şi ne înfruntă; ei se ridică împotriva noastră; să ne facem alte familii”.

Dumnezeu a ştiut şi a chemat la El pe toți aceştia şi le-a vorbit: „Pentru ce vi se posomorăşte fața şi pentru ce vi se întunecă duhul?; de ce nu mai veniți în adunarea lui Dumnezeu ca să fiți ajutați?; adevărat adevărat vă spun, dacă nu rămâneți în Mine, Eu nu voi putea rămâne în voi, deoarece gândurile, cuvintele şi purtările voastre nu mai sunt precum ale Mele; veniți la Mine şi să ne sfătuim în adunarea lui Dumnezeu împreună cu fiii lui Dumnezeu frații voştri şi eu voi lucra pentru voi ca întotdeauna”.

Dar ei nu au vrut să asculte. Dumnezeu a chemat înaintea Lui pe toți membrii familiilor care se împotriveau propriilor părinți, zicându-le:

„De cenu ascultați de părinții voştri pe care i-am pus peste voi ca să vă învețe cum să vă desăvârşiți ?; dacă nu rămâneți în ei, nu veți rămâne nici în Mine, iar Eu nu voi putea rămâne în voi deoarece gândurile, cuvintele şi purtările voastre nu sunt precum ale Mele”.

Dar aceştia nu au dorit să asculte. Dumnezeu a chemat în adunarea Lui pe toți fiii Lui şi le-a vorbit : „Iată că multe duhuri omeneşti se abat de la îndumnezeirea lor, când mai au foarte puțin până la aceasta”. Pentru că au fost multe duhuri de oameni care gândeau, vorbeau şi se purtau altfel decât semenii

lor care au rămas pe drumul desăvârşirii, au apărut contradicții între aceştia. Şi cum nici o parte nu s-a putut împăca cu cealaltă, deoarece duhurile rămase în învățătura luminii s-au dezis de comportamentul semenilor care s-au depărtat de aceştia, cei din urmă au început să gândească, să vorbească şi să se poarte distructiv, adică întunecat, cu semenii lor din celelalte familii. Întunericul este lipsa luminii lui Dumnezeu (energia de lumină argintie cu reflexe aurii) din gândul, cuvântul şi purtarea duhului. Vorbim aici de lumina lui Dumnezeu adică viața eternă. Prin urmare s-a produs degenerarea relațiilor cu semenii, adică degenerarea relațiilor între familii.

DEGENERAREA RELAȚIEI CU DUMNEZEU

Odată degenerate relațiile armonioase din interiorul familiei, iar după aceea degenerarea relației armonioase dintre familii, s-a ajuns la însăşi degenerarea relațiilor cu Dumnezeu, Părintele tuturur familiilor. Teama, nesiguranța în ei înşişi, dar mai ales neascultarea de Dumnezeu, a făcut ca duhurile oamenilor care şi-au abandonat misiunea îndumnezeirii lor, să-şi creeze propriile lumi şi propriile creații după chipul şi asemănarea lor, declarându-se dumnezei înainte de termen.

CĂDEREA ÎNGERILOR ŞI SPIRITELOR NATURII

În cadrul milioanelor de familii ale duhurilor naturii (spiritele naturii) cât şi ale duhurilor formei (îngerii), s-au găsit un număr mare de îngeri şi ființe ale naturii care s-au abătut de

la misiunea lor, desăvârşirea. Încetarea comunicării cu Dumnezeu, iar apoi neascultarea lor, a produs o cădere similară cu cea a oamenilor. Conform legii atracției, un fenomen sau o ființă, atrage un fenomen şi o ființă similară. Astfel o energie de gând, cuvânt şi purtare, neconformă cu energia de gând, cuvânt şi purtare a lui Dumnezeu, atrage energii de gând, cuvânt şi purtare similare. În acest fel, conform legii atracției s-a ajuns la coagularea unui pol de putere format din duhuri de oameni, îngeri şi spirite ale naturii depărtate de gândul, cuvântul şi purtarea firească, luminoasă. Întunecarea unui spirit, duh, suflet, trup, aură, este în primul rând un proces energetic specific gândurilor şi purtărilor fără energie de lumină în ele. Depărtarea de ştiința desăvârşirii, adică de Dumnezeu, aduce cu sine retragerea energiei de lumină din energiile de gând, cuvânt şi purtare, din care sunt construite trupurile. Astfel lumina din alcătuirea fiecărei energii din care se compun duhurile căzute ale oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii, se retrăgea. De ce ?. Pentru că duhurile căzute ale oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii nu mai gândeau, nu mai vorbeau şi nu se mai comportau ca Dumnezeu, în relațiile lor energetice cu lumea duhurilor, cu semenii şi cu Dumnezeu. În acest fel, viața, energia de lumină, nu a mai fost accesată de gândul, cuvântul şi purtarea duhurilor căzute. Duhul oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii a început să se întunece, să se şteargă, ca apoi să ajungă iarăşi de unde a venit. Adică în lumea şcoală a duhurilor de oameni, îngeri, spirite ale naturii. Acelaşi lucru a început să se întâmple şi cu lumile create de ei, cu ființele create de ei, după chipul şi asemănarea lor. În acel moment a apărut un proces energetic nou, în lumea şcoală a duhurilor, „moartea”. Duhurile căzute ale oamenilor, se temeau să nu fie aspirate iarăşi în lumea

spiritelor de unde veniseră, odată ce duhul lor va muri (va fi aspirat în locul de unde a venit, adică în țărâna lumii şcoală a duhurilor). Îngerii şi spiritele naturii aveau aceeaşi teamă de moarte. Duhurile căzute din lumină ale oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii s-au schimbat total, ca înfățişare şi comportament. Înfățişarea duhului, altă dată luminoasă, ajunsese incompletă, grotescă, întunecată. Vocea lor speria, iar duhurile începuseră să se comporte ca găuri negre, aspiratoare de lumină, de gând, cuvânt şi purtare, din lumea duhurilor, din duhurile luminoase ale oamenilor, îngerilor şi spiritelor naturii. Duhurile căzute funcționau în regim de avarie. În adunarea întunecată, duhurile căzute ale oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii s-au sfătuit între ele. Cele mai învățate duhuri au luat cuvântul şi au vorbit miliardelor de semeni ai lor întunecați: „iată lângă noi şi în jurul nostru, sunt miliarde de miliarde de semeni, iar duhurile lor sunt pline de lumină; să mergem lângă ei şi să-i atragem de partea noastră prin orice mijloace; în acest fel energiile lor de gând, cuvânt şi purtare, pline de lumină, vor hrăni veşnic duhurile noastre”.

Din acel moment, fiecare duh întunecat, de om, înger sau ființă a naturii, a umblat pe lângă semenii lor aflați în lumina lui Dumnezeu şi le-au vorbit acestora astfel: „părăseşte pe Dumnezeul Tău şi învățăturile Lui încete şi învechite; vino alături de noi şi evoluția ta va fi nespus de rapidă deoarece noi toți vom fi în tine iar tu vei fi în noi toți; atunci vei cunoaşte şi vei manifesta puterile nesfârşite”.

Duhurile oamenilor, ale îngerilor şi ale ființelor naturii care erau puse la curent cu căderea duhurilor, spuneau celor întunecați: „nu vom părăsi pe Dumnezeul nostru şi nici învățăturile Lui în lumină, ca nu cumva duhurile noastre să

moară negreşit". Cei întunecați replicau: „duhurile voastre nu vor muri ci vor fi la fel ca Dumnezeu, deoarece veți cunoaşte înțelepciunea supremă a binelui şi a răului". Multe duhuri de oameni, îngeri şi ființe ale naturii, au căzut atunci în puterea celor întunecați. Duhurile acestora aflate în moarte, s-au refăcut cu energiile de gând, cuvânt şi purtare luminoasă luate de la cei care fuseseră păcăliți să adere la partea întunecată. De asemenea lumile (regatele lor) şi creațiile lor s-au umplut iarăşi cu lumină. Răul a devenit mai puternic în lumea şcoală a duhului. Atunci în acele timpuri, a apărut în lumea şcoală a duhurilor un comportament energetic atipic, **ispitirea prin minciună.** Acest proces atipic, era generat de apariția unei forme noi de manifestare distructivă şi anume: duhurile ispititioare, mincinoase, înşelătoare. În limbajul pământesc, aceste duhuri se numesc „diavolul", ”înşelătorul", ”ispititorul" fraților săi. Au apărut în acele vremuri, duhuri de oameni, de îngeri şi de ființe ale naturii, care propovăduiau învățăturile întunecate ale duhurilor căzute care se declaraseră dumnezei. Când vorbeau, aceştia făceau semne şi minuni mari în lumea şcoală a duhurilor, deoarece puterea acestor prooroci mincinoşi venea din toate duhurile căzute. Văzând manifestări aşa mari de putere, dar mai ales văzând strălucirea zeilor şi a lumilor acestora, multe duhuri de oameni, îngeri şi ființe ale naturii au trecut în tabăra întunecată.

APARIŢIA LUI “SATAN”
ÎN LUMEA ŞCOALĂ A DUHURILOR

“Satan” înseamnă “adversar”, “inamic”. În lumea materială, cuvântul “Satan” are nuanţa de “cel care se împotriveşte lui Dumnezeu”. Tot prin acest termen este desemnat şi “cel care asupreşte” pe fraţii săi. Împotrivirea duhurilor oamenilor, îngerilor şi fiinţelor naturii căzute, dar şi asuprirea, pâra şi judecarea semenilor, sunt în primul rând procese energetice de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Duhurile căzute de la Dumnezeu erau atente la greşelile fără voie sau cu voie ale semenilor, oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii, pe drumul desăvârşirii lor.

Astfel când Dumnezeu chema pe fiii săi în adunarea lui Dumnezeu, se prezenta şi Satan, adică duhuri căzute de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii. Acestea învinovăţeau pe fraţii lor pentru greşelile de gând, cuvânt şi purtare, în relaţiile de familie, sociale, ca şi în relaţia cu Dumnezeu. Comportamentul neadecvat al duhurilor de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii, au dus la excluderea lor din lumea şcoală a duhurilor. Acest lucru s-a întâmplat prin purtarea de războaie crunte între fiii luminii şi fiii întunericului. Fiii luminii sunt duhurile de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii care au lumina în gândul, cuvântul şi purtarea lor, deoarece sunt lângă Dumnezeu. Fiii întunericului sunt duhuri de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii care au abandonat din motive diverse, misiunea lor de desăvârşire, precum şi pe Dumnezeu. Astfel gândurile, cuvintele şi purtările lor sunt altfel decât ale lui Dumnezeu, sunt fără lumina Lui. Duhurile căzute de la Dumnezeu, duhuri de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii,

nu mai aveau de unde să se hrănească cu lumină de gând, cuvânt şi purtare. Astfel că după un timp, duhurile proprii create din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, au început să se întunece din nou, să se şteargă, să moară. Acelaşi lucru se întâmplă şi cu strălucitoarele şi minunatele lor regate. Astfel, splendoarea de lumină din duhul şi lumile lor, se întorcea înapoi de unde fusese luată. Duhurile zeilor începeau să se descompună energetic, arătând hidos. Vocile lor din care lipseau porțiuni energetice, îți creau fiori. Lumile lor arătau jalnic. Mirosul specific procesului energetic de descompunere a duhurilor şi lumilor acestora, era de nesuportat. În disperarea lor, zeii cei mari au început să dezbrace de puteri pe zeii cei mici. Îngerii cei mari au început să dezbrace de puteri pe îngerii cei mici, ființele naturii mai puternice au început să dezbrace de puteri pe ființele naturii mai mici în putere. Frica de moarte definitivă a spiritului şi a duhului, a făcut ca miliarde de miliarde de zei mai mici, să fugă din fața zeilor mai mari. Cum nu reuşeau pe deplin acest lucru au invocat ajutorul lui Dumnezeu. Dumnezeu a alcătuit un plan de mântuire pentru duhurile căzute ale oamenilor, îngerilor şi spiritelor naturii.

PLANUL DE MÂNTUIRE AL LUI DUMNEZEU PENTRU FIII SĂI

Planul lui Dumnezeu de reabilitare a duhurilor căzute

În toate lumile şi sistemele de lumi, au avut loc căderi ale oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii, de pe drumul lor de desăvârşire în Dumnezeu. Astfel putem afirma că planul de reabilitare a celor depărtați, se înscrie în marele plan de

desăvârşire a oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii, în toate lumile trecute şi viitoare. Şi în lumea şcoală a duhurilor, Dumnezeu a alcătuit un plan de reabilitare specific lumii duhurilor şi valabil pentru duhurile căzute ale oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii.

CONSTRUIREA LUMILOR DE ÎNDREPTARE

Construirea lumilor de îndreptare de pe lângă lumea şcoală a duhurilor, este în primul rând un proces energetic dumnezeiesc. Acest proces constă în crearea de către Dumnezeu prin puterile Lui, de gând, cuvânt şi purtare luminoase, a câtorva lumi de îndreptare, lumi create una după alta, la anumite intervale de timp. Toate aceste lumi de îndreptare create de Dumnezeu sunt diferite una de cealaltă, ca întocmire, scop şi principiu de funcționare. Prima lume de îndreptare pentru duhurile căzute este lumea sufletelor. În lumea sufletelor, Dumnezeu a adus toate duhurile căzute ale “dumnezeilor” care se temeau de asuprirea semenilor mai puternici, care doreau să le ia puterile. Lumea sufletelor a fost creată de Dumnezeu din patru energii nemuritoare, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Scopul lumii sufletului era de a-i feri de distrugere pe zeii, îngerii şi ființele naturii căzute, care doreau să-şi reia locul lor în lumea şcoală a duhurilor, reîncepând învățătura lor alături de Dumnezeu. Scopul sufletului era de a ascunde identitatea duhurilor de zei care s-au întors, de furia şi duşmănia zeilor care nu doreau să se întoarcă la Dumnezeu. Aducerea zeilor căzuți în lumea sufletelor, poate fi privită de asemenea ca un proces energetic de transmutare a

zeilor căzuți din regatele lor, în lumea sufletelor. Îmbrăcarea duhurilor cu suflet, era de asemenea un proces energetic creat de Dumnezeu. Acest proces energetic, consta în înfăşurarea duhului purtător de spirit, cu un alt înveliş energetic de protecție, numit suflet. Urma apoi, adormirea duhului. Acest proces de adormire a duhului, era o nouă şansă pentru spirit de a se manifesta în suflet, fără amintirile şi trăirile pe care le-a avut în duh. În acest fel, spiritul trebuia să strângă lumină de gând, cuvânt şi purtare, în familie, în relația cu semenii şi în relația cu Dumnezeu. Această lumină îi era necesară pentru a reabilita duhul. Apoi duhul se putea întoarce în lumea şcoală a duhurilor, pentru a-şi continua misiunea întreruptă, aceea de îndumnezeire. Un număr foarte mare de suflete, au reuşit să aibă un comportament nedistructiv în familie, în relațiile cu celelalte familii şi în relația lor cu părintele tuturor familiilor, Dumnezeu. Ei s-au întors foarte repede în duh, în lumea şcoală a duhurilor, de unde şi-au continuat misiunea lor de îndumnezeire alături de Dumnezeu.

CĂDEREA DIN LUMEA SUFLETELOR

Multe suflete au ales să se manifeste ca dumnezei fără să aibă capacitatea, ştiința şi puterea necesară de a susține creații nemuritoare. Aceste suflete au făcut de altfel, aceeaşi greşeală pe care au făcu-o şi când se manifestau ca duh. Unul din aceste suflete depărtate de la ştiința lui Dumnezeu, a fost Adam. Atunci când acest suflet, semen al nostru de demult, a gândit acest lucru, gândul său, cuvântul său şi purtarea sa (energii dumnezeieşti), exprimate în mod distructiv, au făcut posibile

infiltrarea zeilor răi în lumea sufletelor. Atunci identitatea duhului lui Adam, deşi înfăşurat în suflet, a fost descoperită de zeii cei răi care au dorit să-l piardă, să-l îndepărteze de Dumnezeu. Înşelătorul, ispititorul, a reuşit să facă acest lucru învățându-l cum să devină “ca Dumnezeu”. În acest fel, spiritul lui Adam a căzut cu sufletul, aşa cum făcuse şi când spiritul său se afla în duh. În acest mod, răul a devenit puternic ca manifestare în lumea sufletelor. În “Acatistul Buneivestiri” a “Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi Pururea Fecioara Maria”, există referințe despre acest moment al căderii primului suflet din lumea sufletelor: “amăgitu-s-a de demult Adam şi poftind să fie Dumnezeu, nu a fost …” (pag. 11).

Crearea lumii protomateriale şi a prototrupului material

Toate spiritele căzute din banda de frecvențe a sufletului, adică cele care au abandonat drumul îndumnezeirii lor, au fost transmutate în altă lume. Această lume avea ca scop ascunderea acestor suflete ale zeilor întorşi, de prigonirea exercitată de zeii răi. Pentru a realiza aceasta, a fost construită o protolume materială şi un prototrup material. Construirea protolumii materiale şi a prototrupului material, a însemnat un proces energetic creat de Dumnezeu. Protolumea materială a fost creată din amestecul a patru energii dumnezeieşti, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Prototrupul material creat sufletelor căzute, a fost realizat din amestecul aceloraşi patru energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, din care Dumnezeu crease lumea respectivă. Procesul de îmbrăcare sau de înfăşurare a sufletelor căzute, în prototrupurile materiale (hainele de piele, vezi geneza, capitolul 3, verset 21), a avut ca scop principal, ascunderea identității sufletelor zeilor întorşi, de distrugerea

zeilor răi. Scopul lumii protomateriale nu era decât îndreptarea duhurilor căzute. Pentru a se realiza această reabilitare a duhurilor, era necesar ca fiecare suflet aflat în trup, să se comporte nedistructiv cu gândul, cuvântul şi purtarea sa, în familie, în relațiile cu semenii şi în relația cu Dumnezeu.

PRINCIPIUL REÎNCARNĂRII

Reîncarnarea, este înainte de toate un proces energetic inițiat de Dumnezeu. Motivele inițierii acestui proces cosmic al reîncarnării, au constat în faptul că erau cereri foarte mari din partea duhurilor căzute în lumea şcoală a duhurilor, care doreau să abandoneze regatele lor şi să se întoarcă la Dumnezeu. Prin urmare, Dumnezeu a aşezat în femeie o capacitate energetică, suficientă pentru a crea un vehicol trupesc, capabil să întrețină viața unui duh de zeu care dorea să părăsească regatul său, pentru a se întoarce la Dumnezeu. Astfel când un bărbat şi o femeie se împreunau, prin actul lor era chemat din regatele zeilor, un duh ce dorea să se reabiliteze. Oamenii s-au înmulțit în acest fel în lumea protomaterială.

Categoriile de ființe aflate în protolumea materială

În lumea protomaterială existau două categorii de ființe care o populau:

1 - Zeii întorşi, inițiali, adică zeii care fuseseră transmutați direct din lumea sufletelor în lumea nou-creată (protomaterială).

2 - Zeii care fuseseră aduşi prin naştere în lumea protomaterială, din regatele proprii pe care le-au abandonat.

Infiltrarea răului în protolumea materială

După o anumită perioadă de timp, s-a produs o nouă cădere şi în această lume nou înființată. Această depărtare de Dumnezeu a avut loc în urma “poftelor” oamenilor de a fi dumnezei înainte de termen. În acest fel, energiile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină s-au manifestat distructiv. Astfel ei au atras prin fantele energetice create de gândul, cuvântul şi purtarea lor întunecată, pe zeii cei răi, în protolumea materială. Oamenii se înmulțiseră, fiind tot mai mulți cei care abandonaseră pe Dumnezeu şi ştiința Lui nemuritoare, aderând din nou la zei şi la învățăturile lor întunecate. Vechea coaliție întunecată s-a instaurat în protolumea materială. Odată cu depărtarea omului de Dumnezeu, trupul său începe să moară, nemaiputând să gândească, să vorbească şi să se poarte dumnezeiesc. Astfel, lumina din întocmirea trupului său nu mai putea rămâne în el. Datorită frecvențelor joase ale energiilor, de gând, cuvânt şi purtare, întocmirea protolumii materiale care era luminoasă, s-a schimbat şi de atunci arată la fel ca în ziua de azi. Din acest moment putem vorbi despre lumea materială, care este o lume falsă şi muritoare.

Pământ via Astral - principiul reîncarnării

Pentru că în acele vremuri, oamenii se manifestau distructiv cu gândul, cuvântul şi purtarea, trupul lor murea. Când murea trupul, sufletul lor vărsa puțina lumină acumulată pe pământ, în duhul lor care se trezea şi era chemat în astral. Astralul era lumea creată de Dumnezeu pentru a reînvăța duhul să se comporte nedistructiv. Lumina strânsă de suflete pe pământ, constă în energii de gând, cuvânt şi purtare, de înaltă

rezonanță, adică nedistructive, luminoase. Asta deoarece nu se poate ca un om aflat pe pământ, să nu aibă destule momente când în familie, cu semenii, să nu se comporte iubitor, milos, răbdător. Atunci când gândeşte, vorbeşte şi se poartă astfel, gândul, cuvântul şi purtarea lui, se apropie de modelul de comportament dumnezeiesc, lumina din sufletul său erupe în afară, inundând lumea şi pe semenii săi. În acest fel, cu fiecare viață, duhul se revigorează. După multe încarnări pe circuitul pământ – astral – pământ, duhurile se reîntorc în cele din urmă, în lumea şcoală a duhurilor. Pentru aceste duhuri se poate afirma că planul lui Dumnezeu de reabilitare a duhurilor căzute se încheie. Ei îşi pot relua misiunea lor de îndumnezeire alături de Dumnezeu din momentul în care au întrerupt-o pe când "pofteau să fie dumnezei şi n-au putut". Astfel tot mai multe duhuri ajung în astral, iar tot mai multe regate ale zeilor se golesc, deoarece se găsesc tot mai mulți zei ce doresc să abandoneze răul făcut şi să se reîntoarcă la Dumnezeu(de voie s-au de teama distrugerii lor de către semenii lor mai răi). Pământul, este prin urmare o lume de îndreptare pentru toate duhurile de oameni care "s-au amăgit vrând să fie Dumnezei şi nu au putut". Traseul în procesul lor de reabilitare este: regatele zeilor – pământ - astral, iar după multe încarnări, lumea şcoală a duhurilor, de unde au căzut (vezi desen 28). Planul lui Dumnezeu de reabilitare a duhurilor aflate în lumea materială, a fost activat odată cu căderea primului duh aflat în trup, în acea lume. Erau vremuri când zeii cei răi fuseseră atraşi de răutatea celor din protolumea materială. Răutatea lor se născuse din comportamentul lor nedumnezeiesc, întunecat.

SPARGEREA CERURILOR –ZEII PE PĂMÂNT

Spargerea cerurilor, este înainte de toate un proces energetic. Acest proces energetic de spargere a cerurilor, presupune crearea unui portal energetic (uşă de comunicare) între lumile, regatele zeilor şi lumea materială. Acest portal de comunicare se formează din energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, emise de duhurile aflate în suflet şi în trup, la reîncarnare. De ce zeii nu pot deschide portaluri? Zeii nu pot deschide portaluri din mai multe motive. Alcătuirea energetică a unui zeu (duh căzut de la Dumnezeu), este formată din duhul căzut (muritor) şi spirit. Aceste duhuri căzute ale oamenilor, îngerilor şi fiinţelor naturii au nevoie de lumină, de gând, cuvânt şi purtare, pentru a se menţine în viaţă. Locul de unde pot recolta această lumină este numai lumea materială. De ce? Pentru că sufletul, trupul fizic, este “sponsorizat” energetic de Dumnezeu pe tot prcursul vieţii lui în lumea materială. Şi asta se întâmplă pentru fiecare duh care doreşte să se reîntoarcă la El, prin procesul de umplere cu lumină a duhurilor prin suflet, proces numit reîncarnare. Duhurile căzute ale oamenilor (zeii), ale îngerilor şi fiinţelor naturii, nu au suflet, trup fizic sau aură. Toate aceste duhuri căzute care se manifestă ca adversar al lui Dumnezeu şi al nostru (satan), nu posedă suflet, trup fizic şi aură. Din aceste motive, aceste duhuri căzute nu pot intra în lumea materială cum ar vrea ei. Există însă o singură posibilitate, aceea de a fi chemaţi prin puteri sufleteşti nesfârşite, de oamenii din lumea materială. Cu prima cădere a omului în lumea materială când acesta a emis gânduri, cuvinte şi purtări nedumnezeieşti, adică de joasă rezonanţă, zeii au putut intra în lumea materială. Aceştia însă, nu aveau încă

putere de manifestare mare, deoarece nu aveau suflet, trup fizic şi nici aură umană, ca oamenii din lumea materială. Zeii, îngerii şi fiinţele naturii căzute, s-au manifestat înşelător (ispititor) şi au vorbit oamenilor despre o evoluţie rapidă dacă vor părăsi pe Dumnezeu şi învăţăturile Lui. Zeii au cerut oamenilor să adopte învăţăturile şi tehnicile întunecate ale acestora, adică să se închine lor. Termenul de închinare presupune predarea sufletului cu toate puterile lui, a trupului şi a aurei, în mâinile zeului respectiv. Doar astfel zeii căzuţi au putut acumula puteri, astfel încât se puteau manifesta pe pământ cu duhuri, suflete şi aure luminoase. Cu fiecare suflet ce adera la el, zeul devenea tot mai puternic. Astfel s-au construit căi permanente între regatele zeilor şi pământ. Pe pământ, zeii şi-au construit regate mărețe şi strălucitoare.

Strategia adoptată de zei pe pământ

Zeii au adoptat pe pământ o strategie alcătuită din câteva reguli. **Prima regulă** se referea la o înţelegere mutuală a zeilor, pentru a lupta împreună şi a ascunde oamenilor adevărul despre ei înşişi şi despre Dumnezeu. Asta deoarece dacă ar fi cunoscut adevărul, oamenii prin puterile sufletului propriu, i-ar fi alungat pe zei şi s-ar fi întors la Dumnezeu. În timp, acest plan a reuşit, iar regatele zeilor au umplut pământul. Numele lui Dumnezeu şi ştiinţa Lui nu se mai cunoşteau decât în locuri izolate, de foarte puţini oameni.

A doua regulă se referea la stoparea principiului reîncarnării. Astfel duhurile zeilor întorşi la Dumnezeu care veneau la încarnare în lumea materială, erau minţite şi li se ascundea adevărul despre ele şi desprea misiunea lor. Sub o formă s-au alta erau păcălite în timpul vieţii să adere la zei. La

moarte toți aceşti zei întorşi nu mai puteau pleca în astral, ci erau absorbiți în regatele zeilor răi, ca supuşi ai acestora. Dacă nu erau de acord să-şi închine puterile duhului propriu, acestor zei, erau aruncați în locuri dezolante numite iaduri, unde erau storşi de puteri puțin câte puțin.

A treia regulă presupunea găsirea unei modalități mai simple, mai practice, de a se hrăni din suflete, din trupuri şi din aure, fără teamă de împotrivire, de rebeliune. Astfel zeii, îngerii şi ființele naturii căzute s-au împreunat cu oamenii. În urma acestei împreunări au rezultat creații noi, inedite, adică fii şi fiice după chipul şi asemănarea zeilor, îngerilor şi ființelor naturii căzute. Atunci a apărut în lumea materială, o nouă categorie de ființe muritoare numite sâmtemii. Alcătuirea lor energetică consta într-o anumită suflare de viață, trup fizic şi aură umană. Aceste sâmtemii au creat la rândul lor fii şi fiice, după chipul şi asemănarea lor şi aşa mai departe, până când au ajuns ca în zilele noastre să numere un procent mai mare de 75% din populația globului. Crearea sâmtemiilor a avut un singur scop: să asigure suficientă energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină, pentru ca părinții lor zeii, îngerii şi ființele naturii căzute să trăiască etern. La moartea acestor sâmtemii trupurile lor mureau, la fel şi suflarea de viață şi aura. Partea de enegii de gând, cuvânt şi purtare, care fusese luată de la zei, îngeri şi ființe ale naturii se întorceau la ei. Însă partea luată de la bărbatul sau femeia cu care se împreunase zeul, îngerul sau ființa naturii căzută, rămânea în pământul fizic şi în pământul energetic.

INTERVENȚIA LUI DUMNEZEU PE PĂMÂNTUL MATERIAL

Motivele intervenției lui Dumnezeu în planul material au fost întemeiate. Intervenția Lui s-a dorit a fi o reinstaurare a adevărului în lumea materială cu privire la adevărata misiune a omului. Înainte de intervenția lui Dumnezeu pe pământ, situația de aici nu era deloc roză. Iadurile zeilor erau pline de duhuri de oameni aflați în robie, în captivitate. Oamenii care reuşeau să scape din acele iaduri (duhurile de zei reîntorşi mai puternici), stăteau în locuri situate între lumi, locuri numite regate ale morților vii. Aceste duhuri erau de altfel singurele, care luptau împotriva zeilor răi şi a prigonirii pe care aceştia o exercitau pe pământ. Existau în acele timpuri, miliarde de miliarde de sâmtemii care rămâneau pe pământ, deoarece nu puteau fi atrase în lumile duhurilor pentru că nu aveau duhuri. De asemenea nu puteau fi atrase în lumile sufletului, deoarece sufletul lor era incomplet şi nu era după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Coborârea lui Dumnezeu pe pământ a fost în primul rând un megafenomen energetic. În perioada în care Dumnezeu a fost pe pământ, a reamintit omului lucruri adevărate despre el, ascunse de zei.

Primul lucru reamintit de Hristos a fost că în lume se află cel rău, "satan" (adversarul lui Dumnezeu) şi ajutoarele acestuia, îngerii si ființele naturii căzute, (dracii si demonii). Vezi Luca, capitolul 3, verset 1-13; Luca capitolul 11, verset 14-28.

Al doilea lucru spus de Hristos pe pământ a fost că în lume există două categorii de ființe:

1 - Ființele create de Dumnezeu după chipul şi asemănarea Lui (Ioan capitolul 8, verset 47).

2 - Ființele create de diavol după chipul şi asemănarea lui (Ioan capitolul 8, versetul 44-47).

Al treilea lucru reamintit de Hristos se referă la smulgerea celor două categorii de ființe de sub robia şi de sub “auspiciul celui rău” , “mântuirea” şi “ reabilitarea” lor (Ioan capitolul 5, verset 25). Despre mântuirea ființelor create de Dumnezeu, Hristos se referă în Ioan, capitolul 10, verset 14, iar despre mântuirea ființelor create de cel rău face referire în Ioan, capitolul 14, versetele 16-17 (neamurile). Hristos arată oamenilor din apropierea Lui că în sufletul creat de Dumnezeu, există puteri de gând, cuvânt şi purtare nesfârşite, care trebuiesc conştientizate şi scoase în afară(Luca capitolul 9, versetele 28-36). Un alt lucru esențial arătat de Hristos ambelor categorii de ființe 1 şi 2, se referă la paşii pe care omul din cele două categorii trebuie să-i facă pentru a se putea întoarce la Dumnezeu.

Primul pas se referă la abandonarea învățăturilor şi a modurilor de comportament întunecat, nedumnezeiesc. Acest mod de comportament, presupune folosirea în mod dumnezeiesc a puterilor de gând, cuvânt şi purtare a sufletului, în familie (“cinsteşte pe mama şi pe tatăl tău ca să îți meargă bine”), în relațiile cu semenii (“iubeşte pe aproapele tău aşa cum v-am iubit Eu pe voi) şi în relația cu Dumnezeu Lumina Lumii, Hristos (Eu sunt lumina lumii, cine crede în Mine are viață veşnică). Acest lucru este asociat cu o naştere din nou, în Hristos.

Al doilea pas se referă la a rămâne în această stare sufletească (“cine va ramâne în Mine, Eu voi rămâne în el”).

Al treilea pas se referă la modalităţile prin care sufletul poate spori în lumină şi putere, în manifestare. Hristos a arătat clar că puterile de gând, purtare şi lumină ale sufletului nu cunosc limite atunci când se manifestă în mod dumnezeiesc (Matei capitotul 21, versetul 21-22).

Cucerirea regatelor zeilor de pe pământ

Hristos a eliberat duhurile zeilor întorşi la Dumnezeu, din iadurile zeilor răi şi a restabilit procesul energetic de reîncarnare. Puterea zeilor răi de manifestare directă pe pământ, a fost nimicită. De asemenea, Hristos a trecut sub auspiciul său pe toţi fiii de zei morţi deja, pe care îi va ridica în ziua învierii morţilor, dăruindu-le un duh nou, după chipul şi asemănarea lui Dumnezeu. Planul de reabilitare a tuturor duhurilor de zei întorşi care vin din astral pe pământ, prin reîncarnare a început să se desfăşoare iarăşi. Apostolii lui Hristos, au penetrat adânc toate regatele zeilor şi au adus vestea cea bună a mântuirii lui Hristos pentru fiii de zei (sâmtemiile) din aceste regate. Duhurile de zei care se reîncarnau pe pământ şi care se aflau în număr mic în toate locurile din lume, au chemat prin împreunarea lor, semeni din astral. Astfel de două mii de ani, zeii reîntorşi care se reîncarnează, s-au adus la încarnare unul pe celălalt. S-au format regiuni şi ţări, unde numărul acestora s-a mărit şi au devenit majoritari, iar fiii de zei au devenit minoritari. S-au format astfel ţări pe care noi le numim creştine (creştinate), unde trăiesc zeii reîntorşi. Minorităţile energetice care nu depăşesc o proportie de 20% - 25% a ţărilor creştine, sunt alcătuite din fiii şi fiicele zeilor care înainte de Hristos alcătuiau o majoritate energetică, precum şi din fiii şi fiicele unor zei cruzi, cotropitori, care au invadat ţările creştine în

ultimele sute de ani. Invazia acestor fii şi fiice de zei, s-a făcut în trecut pe plan militar, iar astăzi această invazie tinde să împrumute nuanţe economice şi spirituale (de evoluţie în numele zeilor respectivi).

Zeii contraatacă

Vrem nu vrem, asistăm în mult încercatele zile de azi, la un puternic contraatac al zeilor care vizează ţările creştine. Planurile zeilor răi este deosebit de bine pus la punct şi constă în aducerea prin orice metodă, a energiilor de gând, cuvânt şi purtare cu o rezonanţă joasă, nedumnezeiască, în ţările creştine. Aceste energii ale zeilor, sunt aduse şi materializate pe teritoriul creştin în forme diferite. Aceste energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină întunecate, intră în ţările creştine prin trimişi ai zeilor, sâmtemii, fii şi fiice după chipul şi asemănarea zeilor. Aceşti apostoli ai zeilor se manifestă ca adevăraţi "viruşi în sistem" perturbând arealul energetic de tip creştin şi destabilizându-l.

Exprimarea întunecată în ţările creştine a zeilor prin fiii şi fiicele lor

După Hristos, există în ţările creştine, duhuri de oameni (foştii zei) care s-au încarnat de foarte multe ori şi care au sfârşit mâncaţi de animale, tăiaţi bucăţi în circurile zeilor, căsăpiţi în războaie de cotropire, violaţi, bătuţi crunt şi asupriţi în ţara şi în casa lor, de aceşti fii şi fiice de zei (sâmtemii), aceste vase semiconştiente, fără spirit si duh, prin care se

exprimă părinții lor, zeii cei răi, foştii noştri camarazi de arme, pe când luptam împotriva lui Dumnezeu. Dacă cineva "dornic" să evolueze, crede că regresia în viețile anterioare însemană evoluție, atunci se înşeală amarnic, deoarece ființele care îl vor ține de mână în timpul acestor regresii temporale sunt îngeri sau spirite ale naturii căzute, care îi vor arăta minciuni despre cât de rău a fost el în acele vieți. Dacă cuiva i se va permite să vadă adevărul vieților anterioare, se va umple de ură, de mânie şi va uita să ierte şi să se ierte etern. Tocmai din aceste motive, sufletul este în fiecare viață "tabula rassa". Tocmai pentru a nu ne mai arde "karma" cum spun zeii, omorându-i pe ei în acelaşi fel cum au făcut-o ei cu noi.

Armele zeilor

Cândva omul de pe pământ va înțelege că misiunea adevărată a lui, nu este aceea de a-şi arde karma. Dacă ar face asta, ar însemna să-şi amintească ororile la care a fost supus de zei prin fiii şi fiicele lor. Adevărata misiune a omului pe pământ, este să încerce să întoarcă de la manifestarea nedumnezeiască pe fiii şi fiicele de zei. În acest fel, prin creştinarea fiilor şi fiicelor de zei, zeii vor rămâne fără putere şi vor fi atraşi vrând, nevrând la încarnare "să-şi ardă propria karmă". Atunci vor vedea pe pielea lor, lipsiți de putere, ce înseamnă distrugerea, ura şi prigonirea. Puterea de manifestare pe pământ a zeilor, este prin fiii şi fiicele lor. Prima armă a zeilor, o constituie fiii şi fiicele lor. Întâia preocupare a "celui rău" adică a zeilor răi, a îngerilor şi ființelor naturii căzute, este ca numărul fiilor şi fiicelor acestora să umple pământul şi să

depăşească numeric pe cel al zeilor întorşi la Dumnezeu, care urmează procesul energetic de reîncarnare pământ-astral-pământ.

Exprimarea directă şi indirectă a duhurilor căzute ale oamenilor (zeilor), îngerilor şi fiinţelor naturii prin fiii şi fiicele lor

Înainte de Hristos şi la un timp după jertfa Lui pe cruce, zeii se arătau fiilor şi fiicelor acestora, umblând printre ei. Popoarele zeilor au lăsat nenumărate descrieri ale lor, în temple, în aşezări, pe nenumărate pergamente păstrate până azi. Sistemul zeiesc de funcţionare, constă în alcătuirea de ierarhii prin care voia lor se manifestă pe pământ. Existau astfel preoţii, canale perfecte între zei şi oamenii din lumea materială, canale stabilite prin temple care erau şi sunt portaluri de intrare în lumea materială. După preoţi, existau şi există şi azi apostoli ai zeilor, care plini de putere, corup suflete prin minuni şi vindecări, precum şi prin "tehnicile de evoluţie spirituală ale zeilor". Apoi urma poporul care trebuia să nască câţi mai mulţi fii şi fiice pe care să-i închine zeilor. Când apostolii lui Hristos au penetrat regatele zeilor, începând cu anul 1 d. H., aceşti apostoli ajungeau în primul rând la semenii lor din aceste regate ale zeilor de pe tot pământul. Aceşti oameni care primeau pe apostoli şi înfiinţau comunităţi creştine, nu erau altceva decât duhuri care existau în acele locuri înainte de invazia zeilor şi de crearea de către aceştia de regate pline cu fii şi fiice de zei (sâmtemii). Începând din aceste timpuri, zeii se exprimau crud faţă de creştini. Spaima lor cea mare, era ca nu cumva apostolii împreună cu creştinii, să deschida portaluri de intrare pentru Hristos în regatele lor, asta ducând la scăderea puterii lor de

manifestare în regate. Astfel, creştinii şi apostolii lui Hristos erau repede anihilaţi. În sute de ani, voinţa lui Hristos de a reabilita duhurile căzute ale oamenilor a prevalat. În acest fel, duhurile de oameni, au dat naştere la vehicole, prin care s-au chemat reciproc din astral într-un număr tot mai mare. S-au alcătuit tot mai multe portaluri ale lui Hristos, iar pe locurile materiale al fiecărui mare portal, s-au construit biserici, care nu sunt altceva decât temple ale lui Dumnezeu. Bisericile pământene sunt aşezate pe aceste portaluri cu scopuri bine definite:

- Să servească la aducerea din astral a duhurilor de oameni la încarnare;
- Să "repare" sufletele, trupurile şi aurele oamenilor reîncarnaţi, care se defectează prin exprimarea distructivă a gândului, cuvântului şi purtării, în familie şi în relaţiile cu semenii. Ei prin faptul că merg la biserică şi prin stabilirea unei comuniuni energetice prin Hristos cu Dumnezeu sunt "reparaţi" de energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină Hristice.

Astfel planul lui Dumnezeu de restabilire al duhurilor căzute s-a concretizat şi funcţionează de 2000 de ani prin aceste locaţii ce adăpostesc portaluri Hristice. Aceste biserici pământeşti ale lui Hristos au făcut posibilă păstrarea strâns unită a duhurilor de oameni care vin din astral.

Misiunea duhurilor de oameni care se reîncarnează (foşti zei), este de a descoperi adevărul cu privire la semnificaţia, alcătuirea şi principiul de funcţionare al bisericilor creştine în relaţia de familie şi în relaţiile sociale. În acelaşi timp, duhurile de oameni care se încarnează, mai au misiunea de a descoperi

adevărul cu privire la necesitatea întoarcerii la Hristos, a fiilor şi fiicelor de zei, din fiecare țară creştină, şi din fiecare zonă unde zeii cei răi, încă mai au puteri.

Cu ce misiune vin eu pe pământ?

Misiunea omului reîncarnat este de a se întoarce la Dumnezeu în lumea şcoală a duhurilor. Pentru aceasta, misiunea de reabilitare a duhului său, prin suflet, este triplă:

1. Omul are în primul rând de îndeplinit o misiune individuală, adică la nivel de relație de familie. Din acest punct de vedere trebuie să afle cauzele interne care duc la dezarmonizarea acestei relații. Aceste cauze interne aşa cum cunoaştem, se referă la cele patru puteri (gând, cuvânt, purtare şi lumină) şi a exprimării omului în chip nedumnezeiesc (distructiv) şi în chip dumnezeiesc (nedistructiv). Cândva omul va renunța să se hrănească cu energiile semenilor şi va începe să învețe să-şi elibereze propriile energii. În acest fel, omului îi va pieri pofta de a asupri şi ucide pe semenul său, de a-l pune să muncească pentru el, de a acumula averi care sunt energii înghețate, de gând, cuvânt, purtare şi lumină pe care le fură de la semenul său.

2. Mijlocul prin care omul va conştientiza furtul de energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină de la semenul său va fi biserica. Tot biserica va fi mijlocul prin care omul încarnat va înțelege că aici în biserică se găseşte “service-ul” divin, în care îşi poate “repara” vehiculul de suflet, de trup şi de aură, atunci când acesta se deteriorează. Cândva omul încarnat va cunoaşte că există “cel rău”, al cărui scop este să se manifeste distructiv

prin fiii şi fiicele lui. Scopul acestor zei răi este de a distruge armonia din familiile creştinilor (duhuri de zei reîntorşi).

3. În acest fel omul încarnat va descoperi adevărul despre mijloacele întrebuințate de cel rău, care se exprimă prin fiii şi fiicele lui. Se vor întocmi atunci pentru început, nuclee mai mici, apoi adunări la nivel de state şi grupări de state creştine (creştinate), care vor evalua pagubele produse de zeii răi prin fiii şi fiicele lor şi vor lua măsuri pentru ca aceste rele să nu mai afecteze familiile creştine, țările creştine şi arealul în care trăiesc aceşti creştini. În acele vremuri, creştinii vor începe să afle cauzele exterioare familiei, prin care se acționează distructiv asupra familiilor creştine şi asupra pământului țării în care trăiesc şi îşi îndeplinesc misiunea lor personală ca duhuri încarnate.

Revenirea vederii în Hristos, vederea de demult

Există printre noi duhuri de oameni, semeni ai noştri pe care îi atragem din astral prin împreunarea noastră, care văd lumea reală, adevărată şi omul adevărat. Cândva vor începe să vină tot mai mulți, iar noi, cei care suntem aici, vom începe să ne redescoperim pe noi înşine aşa cum am fost creați din energii, de Dumnezeu. Există aşadar duhuri de oameni încarnați care văd cu ochii fizici, aura, prototrupul material, sufletul, duhul, spiritul, aşa cum arată ele : o îmbinare de patru energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Tot în acest fel, aceşti oameni văd adevărata întocmire a lumii în care trăim: o îmbinare de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Ei privesc pe Hristos şi lucrarea Lui minunată, de reabilitare

(mântuire) a oamenilor de orice fel(zei întorşi şi fii de zei). Împreună cu el sunt miliarde şi miliarde de duhuri de oameni (sfinţi), îngeri şi fiinţe ale naturii care oferă ajutorul de reabilitare celor depărtaţi de Dumnezeu. Toţi aceşti oameni ştiu că lumea materială aşa cum se vede acum, este precum un praf de energii de joasă rezonanţă, energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, care provin din exprimarea distructivă a oamenilor de dinaintea noastră, aflaţi sub influenţa zeilor răi. Acest praf de energii joase este aşternut de mult timp, peste alcătuirea adevărată a lumii şi peste adevărata alcătuire a oamenilor. Toţi aceşti oameni cu calităţi speciale, înţeleg natura acestor depuneri de praf precum şi locul de unde acestea provin. Ei înţeleg perfect motivele pentru care duhurile reîncarnate nu reuşesc să perceapă alcătuirea adevărată a lumii şi a omului: energiile. Aceste depuneri energetice de joasă rezonanţă nu sunt de ieri, de azi. Ele există din momentul în care primul om s-a depărtat de Dumnezeu şi de învăţăturile Lui. Atunci gândurile, cuvintele şi purtările lui, cele patru energii dumnezeieşti, nu au mai fost folosite în mod constructiv. Şi astăzi ne lovim de acelaşi aspect. Cum reuşim să menţinem aceeaşi stare de fapt, este foarte simplu. Dacă ne aruncăm ochii spre momentul numit "aici şi acum" şi trecem în revistă starea la zi a duhurilor creştinilor încarnaţi pe pământ în ţările creştine (creştinate), nu se poate să nu observăm următoarele: acţiunea energetică indirectă a zeilor prin fiii şi fiicele lor, care deschid tot mai multe portaluri ale zeilor şi înfiinţează temple, "biserici" ale acestora. Scopul acestor "apostoli" întunecaţi ai zeilor este "de a formata minţile creştinilor", adică energiile lor de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Şi astăzi ca şi la începuturi, minciunile zeilor prind la oamenii instabil energetic, adică cu

un grad mic de comunicare cu Dumnezeu prin cele patru energii. Acestor semeni ai noştri li se spune că vor “evolua rapid” iar problemele lor de sănătate se vor duce ca un fum. Aceşti creştini nu se gândesc sau mai bine zis nu ştiu, faptul că zeii nu au suflet, trup şi aură şi că nu le pot “repara” defectele respective. În acest mod există suflete creştine care se rup energetic de Hristos şi nu se mai exprimă dumnezeiesc prin cele patru energii ale lor. Dacă ar exista cineva care s-ar ocupa să facă un recennsământ al creştinilor care au îmbrățişat artele zeilor, îngerilor şi ființelor naturii căzute, ar vedea cum o mare parte din aceştia sunt integrați sau simpatizează cu fracțiuni de duhuri căzute de la Dumnezeu. Aceste fracțiuni lucrează fiecare cu arta specifică în care s-a specializat.

Artele ființelor naturii căzute

Dea lungul a 15 ani de studiu am remarcat că există ființe ale naturii care sunt împreună cu frații lor, îngerii căzuți, unelte ale zeilor răi. Există de asemenea grupări mari, fracțiuni de ființe ale naturii căzute, care în timp au devenit autonome, adică s-au rupt de îngerii căzuți şi de sub “tutela” zeilor răi. Ființele naturii sunt foarte atente la sufletele oamenilor şi la modul dumnezeiesc sau nedumnezeiesc prin care se exprimă în familiile lor şi în relațiile lor sociale (dintre familii). Când oamenii se exprimă prin energiile lor dumnezeieşti în familiile proprii în mod distructiv, atunci ființele naturii căzute răsuflă uşurate, deoarece oamenii nu reuşesc să-i vadă şi nici măcar să-i simtă. Aceste ființe ale naturii căzute, observă problemele, defectele omului, în familie şi în relațiile cu semenii. Astfel în

familiile unde există slabă comunicare cu Dumnezeu prin energia de gând, cuvânt, purtare şi lumină, înseamnă că emisiile lor energetice sunt de joasă frecvență. Cum oamenii nu cer sprijinul lui Dumnezeu şi nici nu se duc la biserică să-şi “repare” sufletul, trupul şi aura, ființele naturii căzute aflate deja pe aceeaşi rezonanță cu oamenii respectivi, inițiază jocuri ale vieții prin care aduc sufletele acelor oameni sub influența lor. Vrăjitoria este un astfel de mijloc prin care sufletele oamenilor ajung la discreția acestor ființe întunecate. Oamenii fără Dumnezeu recurg la mijloace energetice nedumnezeieşti, deoare ei cred că problemele lor vor dispare. Astfel aceste ființe ale naturii se exprimă indirect prin fiii si fiicele lor şi “rezolvă” omului aceste probleme. Dacă omul e bolnav “îi scoate argintul viu”, dacă omului i-a plecat soția (soțul), o (îl) aduce înapoi, dacă are necaz pe un semen al familiei ori de la serviciu (din alte familii) îl “potoleşte” definitiv. Dacă vrea cu tot dinadinsul o anumită femeie (bărbat) care nu împărtăşeşte aceleaşi sentimente, cu ajutorul acestora el este “fermecat” şi problema se “rezolvă”. Am observat că toate aceste fracțiuni de ființe ale naturii căzute, se luptă unele cu altele ca să câştige sufletul omului.

Artele îngerilor căzuți

Am observat că există fracțiuni mai mari sau mai mici de îngeri care lucrează pe “cont propriu” şi altele care conlucrează cu ființele naturii căzute. Există de asemenea fracțiuni majoritare de îngeri, care împreună cu frații lor căzuți, ființele naturii, slujesc intereselor zeilor. Şi îngerii căzuți care compun

aceste fracţiuni întunecate îşi dispută întâietatea pentru sufletele oamenilor. Aceşti îngeri căzuţi, sunt conştienţi că deţin un avantaj prin faptul că omul care emite energiile dumnezeieşti în mod distructiv în familie sau în relaţia cu semenii, nu au capacitatea să-i vadă sau să-i simtă. Artele îngerilor reprezintă (mai ales când sunt îmbinate cu cele ale zeilor răi şi ale fiinţelor naturii căzute) o formă mai elevată prin care corup sufletele oamenilor. Aceste fiinţe căzute sunt atente la sufletele oamenilor care în familie sau în relaţia cu semenii din alte familii, s-au manifestat iubitori, credincioşi, neprimind în schimb echivalentul manifestării lor. Îngerii căzuţi se miră foarte tare văzând cum astfel de suflete din care iese lumină dumnezeiască nu înţeleg că erau aproape de mântuirea lor şi îşi opresc această formă energetică dumnezeiască de manifestare a sufletului. Îngerii căzuţi speculează aceste poticniri sufleteşti ale oamenilor care nu înţeleg că menirea lor în lumea materială este de a îndrepta sufletele din jur cu lumina lor iubitoare, fără a cere nimic în schimb de la semenii care încă nu au atins această perfecţiune în manifestarea pe pământ. Îngerii căzuţi privesc aceste suflete elevate, care îşi închid posibilităţile de exprimare dumnezeiască ale sufletelor proprii prin energie de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Astfel sufletul nu mai luminează şi nu mai hrăneşte cu lumină trupul şi aura lor, cum de altfel nu mai "aprinde" sufletele din jur, astfel încât să le înveţe să-şi hrănească la rândul lor trupul şi aura, cu lumină din energia personală şi nu cu lumină furată de la alte suflete. Aceste suflete cu un grad mic de comunicare cu Hristos şi cu biserica Lui pământească, nu au informaţii cu privire la ce trebuie să facă. Astfel ei sunt în căutare de iubire şi lumină de care nu s-au bucurat până acum. Lucrarea apostolilor întunecaţi prinde cel

mai bine la astfel de suflete care “se îneacă la mal”. Aceste suflete schimbă repede pe Hristos, cu îngerii căzuţi. În acest fel ele sunt tot mai avide în a se iniţia în artele îngerilor căzuţi. Vindecările şi minunile pe care le săvârşesc pe prozeliţi apostolii şi maeştrii zeilor, îi exaltează, devenind la rândul lor vindecători şi apostoli ai artelor îngerilor căzuţi. Ei corup la rândul lor din neştiinţă, multe alte suflete care se află în aceeaşi situaţie în care se aflau ei. Aceste tehnici de vindecare şi de evoluţie rapidă prin artele îngerilor căzuţi sunt în mare vogă în ţările creştine. Astfel se produce un lucru care îi uimeşte şi îi lasă fără glas până şi pe îngerii căzuţi: un chip domnesc, un dumnezeu în devenire, ajunge, după ce pleacă din lumea materială, robul pe veci al unui înger căzut la rândul său din neştiinţă, înainte de a se desăvârşi. Stupefacţia unui înger care reuşeşte nespus de uşor o astfel de “performanţă”, este foarte mare. Dar stupefacţia pe care o are omul după ce moare şi realizează ce tâmpenie a făcut, te face să plângi. Dar la urma urmei şi aceste lucruri trebuiesc învăţate atât de acel om, cât şi de acel înger, pentru ca atunci când vor ajunge să se îndumnezeiască să ţină cont de ele. Şi când te gândeşti că peste miliarde de ani, omul acela şi îngerul acela, vor fi buni prieteni şi vor duce aceeaşi muncă de reabilitare, pentru desăvârşirea semenilor din clasele noi de oameni şi îngeri care vor veni. Deocamdată însă, îngerii căzuţi, dăruiesc omului care accede la învăţăturile lor, tehnici prin care omul devine în ochii semenilor care nu l-au apreciat prea mult, “cineva”. El îi “vindecă” şi tot el îi conduce spre “evoluţia spirituală rapidă”.

Artele zeilor

Ca şi în cazul îngerilor şi fiinţelor căzute, există miliarde de fracţiuni ale zeilor căzuţi care se manifestă în ţările creştine indirect prin fiii şi fiicele lor, apostoli, prooroci şi vindecători sau maeştri spirituali de tot felul. Şi zeii se luptă între ei pentru fiecare suflet creştin pe care vor să-l acapareze. Luptele crâncene dintre zei se păstrează încă pe pereţii propriilor temple sau în scrierile lor, până în ziua de azi. Scopul lor este de a-şi infiltra cât mai mulţi fii şi fiice în ţările creştine. Ei mizează pe faptul că aceşti creştini se vor împreuna cu fiii si fiicele lor. Astfel prin împreunarea mixtă dintre un creştin(ă) şi o fiică (fiu) de zeu nu mai poate fi chemat la reîncarnare, un duh din astral. Copilul născut, va fi o nouă creaţie după chipul şi asemănarea duhului creştinului (creştinei) care sunt zei reîntorşi ce se reîncarnează. Astfel puterea zeilor în spaţiul creştin, adică al lui Hristos, va creşte. În acest fel planul lui Dumnezeu de reabilitare a tuturor duhurilor căzute ale oamenilor, îngerilor şi fiinţelor naturii va fi încetinit. Zeii îşi aruncă în lupta lor pentru sufletele oamenilor, tot arsenalul de care dispun. Apostolii lor, recurg la un truc ieftin pentru a sili creştinii să-şi comute comanda energiilor de gând, cuvânt şi purtare luminoasă, pe energii distructive. Astfel dacă suntem atenţi, la anumite intervale de timp ni se servesc gogoşi despre "sfârşitul lumii". Aceste trucuri ieftine întrebuinţate de maeştrii spirituali ai zeilor, silesc sufletele creştinilor să citească, să gândească, să vorbească, şi să se poarte ca şi cum ar veni acel sfârşit al lumii. Ei nu ştiu că energiile de gând, cuvânt şi purtare devin fapte şi prin ele omul se poate îndumnezei dar şi autodistruge. Astfel zeii folosesc sufletele oamenilor şi înrobesc energiile lor. Sunt

la modă în țările creştine tehnici de vindecare şi avansare spirituală care de care mai “elevate”. În toate țările creştine au fost înființate “temple” ale acestor zeități unde au fost deschise milioane de portaluri ale zeilor, care se plimbă nestingheriți în țările unde au fost aduşi de Dumnezeu, înainte de a veni “nepoftiți” din proprie inițiativă. Toți aceşti musafiri nepoftiți, semeni ai noştri care ne bagă bețe în roate, au un scop suprem: acela de a ne reprograma mințile ca să evoluăm rapid. Această reprogramare a minților este o minciună deoarece mințile noastre au fost deja programate să scăpăm de sub robia lor. Reprogramarea minților este în primul rând un megafenomen energetic. El constă aşa cum am arătat, în a păcăli sufletul astfel încât acesta să nu mai funcționeze cu energiile lui dumnezeieşti în banda de frecvență a lui Dumnezeu. O minte reprogramată este o minte care comută butonul de comandă al sufletului să funcționeze cu energiile sufleteşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină în benzi de frecvență joasă, nedumnezeiască. Aceste energii de frecvență joasă sunt depuneri de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină, joase ca frecvență, care acoperă în timp, alcătuirea dumnezeiască a energiilor de înaltă frecvență a omului şi a lumii materiale. În acest fel, un om priveşte pe alt om, şi-l vede alcătuit din carne şi nu din energii dumnezeieşti. De asemenea un om care priveşte lumea animală şi lumea vegetală, nu o vede alcătuită din energii dumnezeieşti care nu mor, ci o vede murind, alcătuită din materie muritoare care se supune legilor entropiei. Şi când ne gândim că apostolii lui Hristos vedeau aceste lucruri şi spuneau că lumea zace (bălteşte) în “cel rău”.

Întrebările care ne macină, probabil ar fi următoarele :

- Când vor vrea oamenii să facă deosebirea dintre bine şi rău?

- Când vor vrea să vadă acțiunile distructive indirecte ale celui rău, care macină familiile şi armonia dintre noi?

- Când vor vrea să facă statistici cu privire la penetrarea țărilor creştine de către trimişii zeilor care se exprimă distructiv prin fiii şi fiicele lor care trăiesc lângă noi în aceeaşi țară?

- Când vor fi atenți oamenii la ce se întâmplă la nivel de materie fizică în țările creştine, la un timp scurt după deschiderea de portaluri ale zeilor, după conferințe, lansări de carte, misiuni de vindecare sau evoluție în numele zeilor răi?

- Când vor înțelege oamenii că trebuie să se hrănească din energiile sufletelor proprii şi nu din energiile sufletelor semenilor, energii pe care le strâng şi le îngheață în lucruri materiale, de cele mai multe ori inutile, cu care se mândresc şi se fălesc?

- Dar mai ales când şi cum vor ajunge oamenii să vadă împărăția lui Dumnezeu, adică toate lumile create de El şi toate ființele create de El aşa cum arată ele cu adevărat

PLASELE MESIANICE

Plasele mesianice sunt două structuri energetice foarte noi. Aceste structuri energetice înfăşoară aura umană instantaneu, atunci când un om încarnat pronunță cu glas încet sau tare în orice limbă, numele lui Iisus Hristos. Aceste structuri energetice se prezintă ca două plase energetice alcătuite din două energii asemănătoare cu metalul încins şi cu o lumină argintie cu reflexe albăstrui. Există diferențe de culori şi

intensitate, în funcţie de frecvenţa zilnică cu care omul vorbeşte cu Dumnezeu prin Hristos. Există de asemenea diferenţe ca timp, în care aceste structuri energetice rămân activate la limita aurei umane. Astfel la oamenii cu un grad de comunicare mai mare cu Dumnezeu prin Hristos, plasele mesianice rămân mult timp activate. La oamenii cu un grad mai mic de comunicare cu Dumnezeu prin Hristos, plasele mesianice rămân activate un timp mai scurt.

Vechimea plaselor mesianice

La începutul studierii acestor structuri energetice, din punct de vedere al alcătuirii şi principiului de funcţionare, am observat că la duhurile de oameni (foştii zei) care coboară din astral pe pământ pentru prima dată după Hristos, plasele mesianice au o vechime diferită de cele ale duhurilor cu un număr mai mare de încarnări după Hristos. Dacă un om în decursul primei sale încarnări după Hristos, are plasele mesianice cu o vechime de 10 ani din cei 80 pe care îi trăieşte, înseamnă că pe parcursul celor 80 de ani sufletul său a trăit în banda de frecvenţă Hristică timp de 10 ani. Dacă în următoarele vieţi va face acelaşi lucru, atunci plasele sale mesianice vor avea o vechime direct proporţională cu numărul de ani pe care l-a folost să comunice cu Hristos în fiecare încarnare.

Principiul de funcţionare energetic al plaselor mesianice

În decursul anilor am întâlnit suflete de oameni încarnaţi, care erau pentru prima dată după Hristos la încarnare şi care şi-au dedicat viaţa, sufletul, pentru a se reabilita, adică a se mântui. Această mântuire înseamnă revenirea în lumea şcoală a duhurilor şi reînceperea acolo a procesului de îndumnezeire a duhului, exact din momentul în care a fost întrerupt. Am întâlnit de asemenea, suflete de oameni încarnaţi care au acumulat dea lungul vieţilor trăite după Hristos, o vechime considerabilă a plaselor mesianice, dar care în această viaţă au o cumunicare slabă cu Dumnezeu prin Hristos. Plasele mesianice permit revenirea vederii adevărate, dumnezeieşti. La ambele categorii enunţate anterior, am observat că datorită activării plaselor mesianice, comanda sufletului se comută pe banda de frecvenţă dumnezeiască. În acest fel datorită luminii prezente în gândul, cuvântul şi purtarea sufletului, acesta nu numai că luminează, făcând să dispară bolile, defectele de trup si aură, dar mai ales, începe să aibă o percepţie reală asupra creaţiilor lui Dumnezeu. Aceste creaţii ale lui Dumnezeu, fiinţele şi lumile create de El, se descoperă sufletului ca îmbinări ale celor patru energii, de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Există multe suflete în ziua de astăzi, în care s-au redeşteptat vechile capacităţi dumnezeieşti ale sufletului, care până acum au fost latente întrucât sufletul era comutat pe frecvenţe nedumnezeieşti. Pe lângă aceste avantaje pe care le conferă activarea acestor structuri energetice (adică vindecarea şi percepţia reală prin trupul fizic a creaţiei lui Dumnezeu), mai există şi un alt avantaj care nu exista înainte de Hristos. Acest avantaj este bineînţeles de natură energetică şi constă în faptul că sufletul, trupul şi aura, se pot

reabilita indiferent de gradul lor de uzură. De asemenea prin activarea acestor minunate structuri, orice legătură energetică înrobitoare faţă de duhurile căzute ale oamenilor(zeilor), îngerilor(dracilor) şi fiinţelor naturii(demonilor), se anulează instantaneu la nivel de suflet, trup şi aură.

Plasele mesianice, darul lui Dumnezeu

Un om odată dereglat la nivel de suflet, trup sau aură, nu ar fi capabil de auto-vindecare prin forţe proprii. Aceasta deoarece puterile energetice ale sufletului, nu conţin lumina lui Dumnezeu care este energia ce asigură continuitatea, viaţa energiilor sufleteşti, de gând, cuvânt şi purtare. Sufletul care emite energii de gând, cuvânt şi purtare fără lumină, se deteriorează şi moare repede. Acel suflet moare datorită "greşelilor tehnice" de exploatare a puterilor sufletului. Aceste greşeli tehnice sunt numite păcate în lumea noastră materială. Aceste greşeli sau păcate, se fac mai mult din neştiinţă, decât cu ştiinţă. Când se fac din neştiinţă, aceste greşeli sunt rodul influenţei nefaste a duhurilor căzute ale oamenilor, îngerilor, şi fiinţelor naturii, adică ale zeilor, dracilor şi demonilor, asupra sufletelor din această lume. Înainte de Hristos, un suflet înrobit de zei, nu avea cale de întoarcere la Dumnezeu. Pentru a se salva, trebuia ca greşelile făcute de sufletul său, prin gând, cuvânt, purtare şi lumină să fie îndreptate. Ei nu cunoşteau modalitatea de a face aceste lucruri, deoarece ştiinţa lui Dumnezeu şi numele Lui fusese ascunsă cu grijă de zei, înainte de Hristos. De asemenea nu mai existau demult temple ale lui Dumnezeu, bisericile, unde oamenii dezechilibraţi energetic să

fie “reparați” şi unde să li se vorbească despre Dumnezeu şi despre misiunea lor de îndumnezeire. Prin jertfa lui Hristos s-au restabilit aceste lucruri. În bisericile pământeşti ale lui Hristos, se repară suflete, trupuri şi aure defecte, tot aici vorbindu-se despre Dumnezeu şi despre misiunea de îndumnezeire a omului. Plasele mesianice sunt alcătuite din energiile neumuritoare, de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale lui Hristos. Orice suflet de om aflat în cel mai mare impas (fie că este la un pas de moarte, fie că a jurat credință altor dumnezei) care îşi activeaza plasele mesianice, scapă din acel impas. Acest lucru se realizează prin comutarea instantanee de către Hristos a sufletului aflat în impas, la gândul, cuvântul, purtarea şi lumina sufletului Hristic. Lumina Hristică ce apare instantaneu şi îmbracă aura omului, trupul şi sufletul acestuia, este dumnezeiască. Intensitatea luminii este atât de mare încât alungă instantaneu toate duhurile întunecate care stăpânesc un om, o lucuință sau o adunare de oameni, ”cel rău” nu mai este capabil să vadă sufletul pe care îl înrobea deoarece lumina lui Hristos îl ascunde. Structurile energetice ale plaselor mesianice reprezintă o modalitate unică, eficientă, prin care sufletul îşi poate comuta instantaneu „butonul” de pe frecvența nedumnezeiască distructivă, pe frecvența dumnezeiască, luminoasă. În relațiile omului cu familia, cu semenii (cu celelalte familii) şi cu Dumnezeu(părintele tuturor familiilor), puterile sufletului, de gând, cuvânt şi purtare, pot redeveni benefice prin simpla rostire sonoră a numelui Iisus Hristos.

Manifestarea plaselor mesianice în familie

O familie este compusă din mai multe suflete. Principiul energetic de formare şi perpetuare a familiei se bazează pe schimburi energetice de gânduri, cuvinte şi purtări. Aceste energii ale sufletului exprimate distructiv(nedumnezeiesc), duc la destrămarea unei familii. Manifestarea nedistructivă (dumnezeiască) a acestor energii de gând, cuvânt şi purtare în familie, duce la armonizarea sufletelor din interiorul unei familii şi la continuitatea ei. Sufletul nu a fost făcut să se autodistrugă şi nici să distrugă membrii familiei. Atunci când în familie apar dizarmonii energetice de gând, cuvânt şi purtare, în fiecare suflet există un sistem de ghidare cu ajutorul căruia, sufletul ştie că nu se află pe drumul cel bun. Acest lucru înseamnă că gândul, cuvântul şi purtarea unui membru al familiei, funcţionează pe frecvenţa distructivă. Din acel moment toate încep să se schimbe în rău. Gândurile, cuvintele şi purtările distructive reverberează şi distrug, îmbolnăvind mai întâi sufletele, apoi trupurile şi aurele membrilor familiilor. După aceasta, energiile distructive de gând, cuvânt şi purtare impregnează arealul, casa unde locuiesc sufletele respective. Însăşi legile cunoscute anterior se schimbă, făcând loc altora noi care aduc fenomene curioase, inexplicabile, atât în suflete, ziua şi noaptea (în somn), dar şi în casa în care locuiesc. Membrii familiei care nu au cunoscut manifestarea distructivă a gândului, cuvântului şi purtării sufletului, se schimbă datorită menţinerii sufletului pe frecvenţa distructivă. Din acel moment sistemul de ghidare al sufletului, specific funcţionării nedistructive iese din funcţiune. Locul său este luat de alte sisteme de ghidare, care nu aparţin sufletului ci fiinţelor

distructive chemate de frecvenţa joasă emisă de suflet. Sufletul virusat este greu de recuperat pe termen scurt, fără ajutorul lui Dumnezeu. Prin activarea sonoră a cuvântului Iisus Hristos, plasele mesianice eliberează strălucirea luminii de gând, cuvânt şi purtare a lui Hristos, care învăluie persoana, membrii familiei şi casa pe care o lucuiesc. Dacă se menţin activate plasele mesianice, în scurt timp sufletele se comută de pe frecvenţele distructive pe frecvenţa nedistructivă, dumnezeiască. Toate fiinţele întunecate chemate în case, de emisiile de gând, cuvânt şi purtare negative, fug să scape de distrugere. Armonia interioară din fiecare suflet şi armonia dintre sufletele ce compun familia, se reinstaurează.

Manifestarea plaselor mesianice în relaţiile sociale

S-a remarcat că efectul energetic benefic înregistrat în familie de activarea plaselor mesianice, este valabil şi în relaţiile unui suflet cu semenii săi (cu celelalte familii). Cu un strop de atenţie nu se poate să nu observăm şi de ce nu, să catalogăm sufletele întâlnite de noi în afara familiei, la serviciu, în delegaţii, în concedii şi călătorii etc. Astfel energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină venite spre noi de la membrii altor familii sunt înregistrate de sistemul de ghidare al sufletului nostru. Acest sistem de ghidare ne spune dacă sufletul din alte familii are butonul sufletesc comutat pe frecvenţa distructivă (nedumnezeiască) sau pe frecvenţa nedistructivă (dumnezeiască). Dacă emisiile energetice venite spre noi ne fac să ne simţim prost, deducem că acel suflet vine dintr-o familie nearmonizată energetic. Dacă emisiile ce vin spre noi ne fac să

ne simțim bine, deducem că sufletul aflat în fața noastră vine dintr-o familie armonizată energetic, sufleteşte, trupeşte şi auric. Cu puțină atenție la ce vă spune sistemul sufletesc de ghidare, faceți o plimbare pe strada favorită sau prin magazinele favorite. În acest timp nu se poate să nu realizați cu tristețe că vă întâlniți cu multe suflete ce sunt comutate pe frecvența distructivă (nedumnezeiască). Tristețea se accentuează dacă vă gândiți că în familiile lor mai sunt două sau trei suflete similare şi că deplasarea tuturor acestor suflete în afara familiei, aduc cu ele acea dizarmonie de gând, cuvânt şi purtare. Astfel veți avea o imagine adevărată a lumii în care trăim, lume alcătuită la urma urmei, din familii. Există un mare ajutor şi anume faptul că în orice loc din afara familiei (serviciu, magazine, locuri turistice etc), există suflete ce au activate sau care îşi activează zilnic structurile energetice ale plaselor mesianice. Lumina acestor plase mesianice, distruge instantaneu legăturile întunecate ale sufletelor cu ființele căzute şi le gonesc pe acestea imediat. Astfel sufletele dizarmonice sunt aprinse de plasele mesianice ale sufletului armonios. Acele suflete parcă se trezesc şi realizează diferența între ce au ajuns ei ca suflete să facă şi cum erau înainte când armonia sufletelor proprii era desăvârşită. Dacă dorim să facem mai multe lucruri pentru aceste suflete, trebuie să înțelegem că aceştia nu ştiu să rămână în armonie cu sufletul după ce ne despărțim de ele. În această situație putem vorbi despre aceste suflete cu Iisus Hristos şi îl putem ruga să le facă să înțeleagă ce am înțeles noi de la El când nu ştiam nimic şi alții au mediat pentru noi la El. Rugăciunea este o mediere energetică, de gând, cuvânt, purtare şi lumină, a fiecărui suflet. Rugăciunea este sacrificiu. Sacrificiul este atributul iubirii. Rugăciunea este un proces

energetic. Manifestarea supremă a iubirii este sacrificiul. Hristos face neîncetat aceste lucruri fără a se opri. Când vorbim cu el despre sufletele semene, necunoscătoare ale principiului armoniei sufletului, o facem prin energii de gând, cuvânt şi purtare. Prin aceste energii emise din sufletul nostru, facem un sacrificiu energetic, deoarece gândul, cuvântul şi purtarea noastră nu mai atrage nimic pentru noi ci pentru semen. Hristos face ca gândul, cuvântul şi purtarea trimisă de noi să devină manifestare materială pe care o duce spre semenul nostru despre care ştim că este în nevoie. Astfel Hristos crează situații de viață în care include pe semenul pomenit de noi. În urma acestor întâmplări prin care trece, semenul învață singur principiul armoniei şi cum să-l activeze pentru el însuşi, pentru familie şi pentru semenii lui (celelalte familii). Acest principiu Hristic este numit în biserică „lumină din lumină”.

Manifestarea plaselor mesianice în relația sufletului cu Dumnezeu. Principiul creşterii luminii sufletului

Prin antrenament, puterile dumnezeieşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină ale sufletului, se măresc nespus de mult. În acest fel omul redevine treptat, ceea ce era: o îmbinare de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Treptat va înțelege în trup material, misiunea pentru care vine la încarnare. Scopul său, reabilitarea duhului propriu şi reîntoarcerea sa în lumea şcoală a duhului, unde va învăța de la Dumnezeu să se îndumnezeiască. Mai întâi această conştientizare se va realiza la nivel de individ. Cum fiecare individ face parte dintr-o familie, toate familiile vor conştientiza treptat acest lucru. Şi cum suma

familiilor formează un popor, o ţară, ţara respectivă va conştientiza treptat acest lucru. Prin extrapolare globul pământesc este format din suma tuturor ţărilor, aşa că tot globul va conştientiza treptat acest lucru. În acele timpuri va fi un singur fel de gând, un singur fel de cuvânt şi un singur fel de purtare, deoarece toate sufletele vor fi comutate pe frecvenţa nedistructivă, dumnezeiască. În acele timpuri toate sufletele vor gândi, vor vorbi şi se vor purta în familii, în relaţiile sociale şi cu Dumnezeu, în acelaşi mod în care gândeşte, vorbeşte şi se poartă Dumnezeu în relaţia Lui cu lumile Sale şi cu toate famiiliile Lui, adică nedistructiv, dumnezeiesc.

NOUL TRUP VIITOR

Trupul viitor se află la limita aurei umane pe care o îmbracă. Această structură energetică diferă ca alcătuire de la om la om. Alcătuirea energetică a viitorului trup energetic este o îmbinare de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină din energiile spiritului, duhului, sufletului, prototrupului material, trupului material, aurei umane şi din alcătuirea plaselor mesianice. Trupul viitor arată timpul scurs şi timpul pe care îl mai are omul până să atingă următorul nivel de evoluţie. Ne-am putea întreba, unde se află omul acum din acest punct de vedere. Pentru a afla răspunsul clar la această întrebare trebuie să ne întoarcem în timp, la momentul de dinaintea căderii noastre din lumea şcoală a duhurilor. Pe atunci, neştiind ce va urma dacă ne desprindem de Dumnezeu şi de ştiinţa lui de a ne îndumnezei, ne-am amăgit sau am fost amăgiţi că putem deveni dumnezei înainte de termen. Astfel semenii noştri care au rămas

alături de Dumnezeu şi nu au urmat calea distructivă pe care am urmat-o noi, au învăţat următorul pas în ştiinţa lui Dumnezeu şi spre îndumnezeirea lor. Această ştiinţă, pe care noi nu am învăţat-o de la Dumnezeu atât de repede cum au făcut-o ei, se referă la cum să reabilitezi duhurile de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii atunci când cred că pot fi dumnezei înainte de termen. Ei bine, acele duhuri de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii, au învăţat asta într-un timp scurt deoarece i-a învăţat Dumnezeu. Nouă însă ne ia foarte mult timp. În peste 15 ani de studiu pentru înţelegerea acestor fenomene energetice, am constatat cu nespusă bucurie că există duhuri de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii din clasa în care ne aflam cândva noi. Toate aceste duhuri nu au urmat acel drum al căderii pe care am mers noi, ci au rămas alături de Dumnezeu. Ei au aflat demult ceea ce noi de abia acum începem să realizăm: cum să poţi aduce înapoi pe semenii tăi, duhurile căzute de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii căzute. Ei deja au început să înveţe cum să creeze lumi şi fiinţe care să dăinuie veşnic, iar noi de-abia încercăm să ne reabilităm. Ei se pot mişca din lumea duhurilor în lumea sufletelor, în lumea materială, în lumile aurice şi în astral, putând fi în multe locuri deodată, în duh, în suflet, în trup şi în aură. Aceste duhuri care au fost odată colegi de clasă cu noi oamenii, îngerii şi fiinţele naturii, nu au odihnă până nu ne văd iarăşi alături de ei, pe noi şi pe cei care acum din neştiinţă luptă împotriva noastră, împotriva lor şi împotriva lui Dumnezeu. Atunci când ne vom reabilita cu toţii, iar duhurile noastre de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii, acum căzute, vor redeveni ce au fost, vom ajuta la rândul nostru, duhurile de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii care vor veni din lumea spiritelor în lumea duhurilor, să înveţe îndumnezeirea în duh de la Dumnezeu.

Multe din aceste duhuri de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii nou venite, se vor amăgi sau vor fi amăgite să încerce şi să poftească să fie dumnezei, dar nu vor putea. Atunci noi, semenii lor mai mari îi vom reabilita deoarece Dumnezeu ne va învăţa cum să putem face asta alături de El. Până atunci mai avem multe de îndurat....Situaţia în care se află duhurile căzute ale oamenilor, îngerilor şi fiinţelor naturii este următoarea:

Există foarte multe duhuri de oameni (zei întorşi care trebuie să vină la încarnare). Există de asemenea foarte mulţi zei (duhuri de oameni) care nu doresc să se întoarcă la Dumnezeu deocamdată). Regatele acestor zei sunt în număr extrem de mare. Ne aflăm acum în vremuri în care de 2000 de ani puterea lor a început să scadă. Dacă acum 2000 de ani, fiii şi fiicele acestor zei erau majoritari pe pământ, asistăm astăzi la diminuarea numărului acestora în favoarea creşterii numărului nostru (a zeilor întorşi care se reîncarnează), care venim din astral şi ne reîntoarcem acolo până când duhul nostru se poate reîntoarce în lumea şcoală a duhurilor alături de Dumnezeu (vezi desen 29). Trebuie cunoscut faptul că în fiecare an, există un număr mare de zei, zeiţe şi fiinţe ale naturii, care îşi părăsesc de voie sau de nevoie regatele lor luminoase şi sunt atraşi la reîncarnare în lumea materială, după care îşi încep încarnarea. Acest proces energetic prin care trec aceştia este necesar pentru reabilitarea lor. Ce se întâmplă cu oamenii care vor ajunge la ultima încarnare? Oamenii care vor ajunge la ultima încarnare sunt duhuri de oameni, îngeri şi fiinţe ale naturii care se vor putea reîntoarce în lumea şcoală a duhurilor, unde vor reîncepe învăţătura de îndumnezeire a duhului alături de Dumnezeu. Aceştia vor fi învăţat deja cum să se întoarcă la Dumnezeu şi îi vor ajuta şi pe semenii lor să o facă. Aceste duhuri se vor putea

manifesta alături de Dumnezeu atât în lumea şcoală a duhurilor, în duh, cât şi în lumile sufletului, trupului şi oamenilor. Ei vor învăța de la Dumnezeu cum să reabiliteze în viitor duhurile de oameni, îngeri şi ființe ale naturii, care vor cădea din banda de frecvență benefică. Această învățătură de reabilitare, mântuire, a celor căzuți, face parte din ştiința de îndumnezeire pe care omul, îngerul şi ființa naturii, o învață de la Dumnezeu. După aceasta, vor trece la alt nivel de înțelegere şi vor învăța cum să creeze lumi şi creații care să nu piară. După aceasta vor învăța cum să-şi reabiliteze propriile creații căzute.... Asistăm astăzi la o luptă pe care zeii o poartă indirect pe pământ, prin fiii şi fiicele lor. Ne găsim în vremuri în care zeii contraatacă, în care zeii revin pe pământ fiind chemați de un număr prea mare de oameni, inconştienți de rezultatele pe care le vor obține făcând acest lucru.

REVENIREA ZEILOR

Ne aflăm în acest moment, în situația în care anumite fracțiuni ale zeilor mai mari sau mai mici ca putere, reuşesc să spargă cerurile pentru momente scurte de timp. Aceste fracțiuni ale duhurilor căzute ale oamenilor, îngerilor şi fiițelor naturii, reuşesc să pătrundă în lumea materială pentru scurte momente de timp, creând un proces energetic de spargere a cerurilor, adică de creare a unor portaluri între lumile lor personale (regatele zeilor) şi lumea materială. Aceste duhuri căzute ale oamenilor, îngerilor şi ființelor naturii, sunt acum în mare vogă printre oameni, fiind numiți extratereştri. Principiul lor de manifestare este diferit de cel al altor zei, care sunt în alte

regate. Puterea acestor zei se află în fiii şi fiicele lor, precum şi în urmaşii acestora din lumea materială. Energiile de gând, cuvânt, purtare şi lumină, prin care au reuşit să spargă cerurile şi să ajungă până în lumea materială, au fost date de împreunarea fiilor şi fiicelor de zei, cu oamenii (zeii întorşi) aflaţi la încarnare. Fiinţele rezultate, creaţii noi, după chip şi asemănare de zei, au procreat la rândul lor. Suma energiilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, eliberate de fiii şi fiicele lor, a făcut posibilă crearea de drumuri, adevărate magistrale de comunicare, între regatele lor şi pământ. Forţa lor de a menţine deschise aceste magistrale dintre lumi, poate creşte dacă reuşesc să-i mintă pe oamenii de pe pământ că îi „ajută să evolueze mai repede”. În acest fel milioane de oameni eliberează gânduri, cuvinte şi purtări (gesturi ale trupului) către regatele lor. După cum putem observa, apariţiile lor sunt mai dese, semn că folosesc din plin energiile provenite de la sufletele oamenilor de pe pământ, care continuă să-i ajute, asta ducând la propria lor distrugere. Aceste fiinţe căzute, lucrează de asemenea prin apostolii şi proorocii lor pe care-i dotează cu puteri, făcându-i capabili de semne şi minuni. Sufletele căzute sub influenţa lor, sunt supuse la furturi energetice şi la experienţe nefaste. După moarte aceste suflete nu mai pot să se întoarcă în astral, fiind folosite ca baterii pentru duhurile căzute ale stăpânilor pe care şi i-au ales, pentru vehicolele cu care aceştia se deplasează în lumea materială, ca şi pentru „costumele, combinezoanele”, în care se adăpostesc cu duhul lor. Neştiind alcătuirea trupului, sufletului şi aurei, ei folosesc experimental oameni pentru a realiza mijloace de transport alcătuite din energiile din care Dmnezeu a alcătuit sufletul, trupul şi aura. Numai în acest mod, cu aceste vehicole, duhurile lor ajung în lumea materială şi se

pot adăposti pe timpul „voiajului” ca să nu moară. Munca lor este similară cu cea a semenilor acestora, adică acea colectare de suflete, trupuri şi aure, necesare prelungirii vieții duhurilor acestora, oricum moarte, deoarece nu au lumina lui Dumnezeu. Oamenii de azi se comportă precum copiii, continuând să ceară de la alții ceea ce nu au: pe Dumnezeu. Dacă s-ar uita cu atenție în sufletul lor, l-ar descoperi repede pe Dumnezeu în sufletul, trupul şi aura lor. Ar trebui să-l păzească bine de extratereştrii care vor Să-l fure. Omul de azi trebuie să înțeleagă că sufletul, trupul şi aura sa, sunt vehicole care se deteriorează dea lungul timpului. Omul de-abia când se confruntă cu aceste probleme, începe să gândească şi să mediteze la aceste lucruri. Întrebările care îi macină pe toți bogații şi săracii vremurilor noastre sunt:

- de ce ne îmbolnăvim?
- cum ne putem însănotoşi?

Putem afirma că răspunsurile la aceste întrebări se află sub nasul nostru la fiecare pas. Atunci când vezi de ce şi cum, se îmbolnăveşte spiritul, duhul, sufletul, trupul şi aura umană, vezi şi ce trebuie făcut ca să te însănătoşeşti şi asta pentru că la urma urmei ce este omul decât gând, cuvânt şi purtare dumnezeiească în familie, în relația cu semenii şi în relația cu creatorul suprem Dumnezeu. De ce noi suferim, plângem, murim şi Dumnezeu nu? Răspunul e simplu: pentru că gândul, cuvântul şi purtarea noastră nu este dumnezeiască...încă. Dacă oamenii vor deveni suficient de atenți, atunci vor începe să conlucreze pentru a elimina fundamentul tuturor nenorocirilor: influențele directe şi indirecte ale zeilor căzuți, prin oamenii lor de pe pământ. Atunci omenirea îşi va focaliza mai mult, puterile sufleteşti de gând, cuvânt, purtare şi lumină spre Dumnezeu, prin Hristos şi biserica Lui pământească. Astfel toți fiii de zei

de pe pământ, vor fi învățați de ce trebuie să se rupă de influențele părinților, trecând sub auspiciul energetic al lui Hristos pentru a obține viața veşnică. Treptat, puterile zeilor se vor limita, se vor diminua şi vor fi nevoiți să se coboare şi ei la reîncarnare în lumea de îndreptare a duhurilor, pământul material, aşa cum am făcut şi noi. Vălul energetic al zeilor, va fi luat astfel de pe ochii sufletelor tuturor oamenilor, deoarece nu va mai fi nimeni lângă ei să-i ispitească, să-i despartă de Dumnezeu, să-i distrugă. Când „cel rău”, „ispititorul” şi „prigonitorul” nu va mai lupta împotriva fraților săi şi împotriva lui Dumnezeu, procesul de reabilitare a tuturor duhurilor de pe pământ şi din astral se va consuma rapid. Când cel rău nu va mai fi, moartea va înceta să mai existe deoarece moartea este un fenomen energetic bazat pe efectul în timp al stagnării sufletului în banda de frecvență joasă, distructivă, nedumnezeiască. Atunci timpul aşa cum îl cunoaştem acum, se va sfârşi, deoarece timpul însuşi nu este altceva decât o energie tampon împotriva manifestării distructive, imediate, a sufletului prin puterile lui de gând, cuvânt, purtare şi lumină. În momentul actual, omenirea începe să devină din ce în ce mai conştientă de efectele distructive pe care le produce sufletul în familie, în relațiile sociale, prin puterile sale de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Tot mai mulți oameni încearcă să repare aceste vehicule minunate, cu energii potrivite. Tot mai mulți oameni, încep să realizeze că pentru o alcătuire energetică de tip creştin, energiile care pot remedia defectele sufletului, trupului şi aurei nu pot fi decât energii de tip creştin foarte înalte. Trăim vremuri în care omul începe să devină mai interesat să-şi remedieze singur defectele de suflet, trup şi aură, decât să aştepte aceasta de la zei, îngeri, ființe ale naturii sau zei tehnologizați (extratereştri).

Ceea ce este un lucru bun... Oamenii se desprind de minciunile zeilor şi revin la ce sunt ei cu adevărat: chipuri şi asemănare de Dumnezeu. Când oamenii ajung în acest moment, luptă să-l regăsească pe El şi adevăratele învăţături şi tehnici ale Lui, pentru luminarea sufletului... Doar atunci omul vede valoarea planului de reabilitare a duhului său, plan elaborat de Dumnezeu pentru pământeni şi pus în aplicare de Hristos...

TRUPURI NOI, CERURI ŞI PĂMÂNT NOU

Când vor exista din ce în ce mai multe suflete pe pământ care vor conştientiza aceste lucruri, precum şi misiunea lor pe pământ, acele suflete îşi vor comuta sufletul pe banda de frecvenţă luminoasă, nedistructivă. Ei se vor comporta cu puterile lor sufleteşti (gândul, cuvântul şi purtarea), în mod dumnezeiesc, în familiile lor, în relaţiile cu semenii (celelalte familii) şi în relaţiile lor cu Dumnezeu (tatăl tuturor familiilor). Acest lucru aduce cu sine capacitatea de clarvedere adevărată, adică vederea pe care omul depărtat de Dumnezu acum, o avea pe când umbla şi era învăţat de Dumnezeu. Ce presupune acest fel de clarvedere. Acest tip de clarvedere presupune capacitatea spiritului uman de a vedea alcătuirea, principiul de funcţionare şi istoria fiecărei structuri energetice ce îl alcătuieşte: spiritul şi trupurile pe care le-a avut în toate lumile de dinaintea spiritului în care s-a desăvârşit, învăţând îndumnezeirea de la Dumnezeu. Va putea de asemenea să vadă clar, alcătuirea şi principiul de funcţionare energetică a spiritului prin duh, suflet, prototrup, trup fizic şi aură. Va înţelege şi va şti atunci de ce a trebuit să îmbrace pentru un timp atât de lung, aceste structuri. Omul va

putea de asemenea să vadă toate lumile şi toate ființele alcătuite de Dumnezeu aşa cum sunt: o îmbinare de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină. Va vedea cu ochii lui distrugerile provocate de energiile sufletului în familie şi în relația cu semenii, precum şi împotrivirea față de Dumnezeu, renunțând treptat la acest comportamet distructiv. Când vor exista suficienți oameni care să se manifeste în acest fel, atunci frontierele dintre lumi vor dispare. Trupurile acestor oameni vor putea călători în toate lumile. Astfel spiritul, se va putea întoarce şi vizita lumile spiritului. Prin duh, spiritul se va putea întoarce în lumea şcoală a duhurilor alături de Dumnezeu. Iar prin trup şi aură omul va ajuta, învățat de Hristos, la reabilitarea semenilor căzuți, oameni, îngeri şi ființe ale naturii. Trupul lor fizic va deveni precum cel al lui Hristos, nemuritor. Vor exista atunci două categorii de oameni. Cei care vor veni să se reabiliteze ca duh prin încarnare şi cei care se vor fi reabilitat deja. Oamenii reabilitați, se vor putea deplasa din celelalte lumi, în lumea materială şi din lumea materială în celelalte lumi, în acelaşi mod în care o fac duhurile reabilitate, sfinții. Cei din lume, nereabilitați ca duh, vor privi cum semenii lor apar din lumină şi dispar în lumină, numindu-i sfinți. Când toate regatele zeilor se vor goli, va fi semn că toți zeii cei puternici, îngerii şi ființele naturii căzute, vor fi încarnați deja pe pământ sau au venit aproape toți la încarnare. În acele timpuri, Hristos va desființa barierele de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină de joasă frecvență, depuse pe creația Lui. Aceste depuneri de energii de gând, cuvânt, purtare şi lumină de joasă frecvență, se vor topi sub influența energiilor de înaltă frevență de gând, cuvânt, purtare şi lumină dumnezeieşti. Creația şi trupurile se vor vedea iarăşi aşa cum au fost create din începuturi:

îmbinarea energiilor de gând, cuvânt, purtare şi lumină, dumnezeieşti. Va fi precum o maşină spălată de noroi, care începe să strălucească parcă atunci ieşită din fabrică. Toate sufletele îl vor vedea atunci pe Hristos şi pe oamenii, îngerii şi fiinţele naturii reabilitate, printre ele. Vor fi timpuri când Dumnezeu, va fi iarăşi singurul păstor. În timp, cel rău, ispititorul, înşelătorul, moartea şi disturgerea, vor deveni legende, întrucât cel rău, întunecatul, se va întoarce la Dumnezeu. Din acel moment toate duhurile de oameni (foştii zei), îngerii şi fiinţele naturii, se vor reîntoarce în lumea şcoală a duhurilor unde îşi vor continua desăvârşirea, îndumnezeirea duhurilor proprii. Peste vremuri, duhurile desăvârşite în arta de a lumina a lui Dumnezeu, vor avea propriile lumi şi creaţii pe care le vor învăţa ce i-a învăţat Dumnezeu pe ei: ştiinţa de a rămâne nemuritori şi de a crea lumi şi fiinţe apte să rămână nemuritoare. După aceea, aceste duhuri de oameni, vor fi atrase de Dumnezeu în alte lumi unde vor primi alte trupuri şi unde vor învăţa îndumnezeirea de la Dumnezeu. Peste eoni de timp, aceşti oameni vor absolvi cu „diploma” de îndumnezeire în sistemul de lumi ale formelor, Altapaat. După aceea vor fi îndumnezeiţi de Dumnezeu, în alte sisteme de lumi ce alcătuiesc megasistemul de lumi Samtam. După acest mega-sistem de lumi, Dumnezeu va chema pe om în miliardele de megasisteme care cuprind fiecare, miliarde de sisteme de lumi, iar fiecare sistem în parte, miliarde de lumi... Ce se va întâmpla acolo cu omul? Găsim acest răspuns în Apocalipsa, capitolul 22 verset 5: „Şi nu va mai fi noapte, şi nu va mai fi nevoie de lampă şi de lumina soarelui, pentru că Domnul Dumnezeu îi va lumina şi vor împărăţi în vecii vecilor...”. Cine sunt acei oameni? Toţi acei oameni care vor împărăţi, vor fi numai cei

care vor învăța foarte bine de la Dumnzeu şi numai de la Dumnezeu, cum să o facă. De ce suntem acum aici şi nu acolo? Pentru că oamenii îi întreabă pe zei, îngeri şi spiritele naturii căzute, cum să „evouleze”, cum să se vindece şi cum să „împărățească” peste semenii lor de pe pământ. Trist, nu-i aşa? Pentru că noi o să aflăm aceste lucruri înaintea lor şi cândva o să-i învățăm şi pe ei să se reabiliteze. Până atunci însă, suntem nevoiți să trăim cu toții în această lume. Şi în timp ce oamenii căzuți (zeii răi), îngerii şi ființele naturii rămase lângă ei, înşiră oamenilor verzi şi uscate, oamenii învață deja cum să escaladeze următorul obiectiv spre reabilitare. Şi acest obiectiv constă în conştientizarea bolilor de suflet, care nevindecate, îmbolnăvesc trupul şi aura. Tot la acest obiectiv putem institui eradicarea acestor boli, defecte proprii şi ale familiilor noastre. Acest lucru presupune ştiința lui Dumnezeu de comutare a sufletului de pe frecvențele joase, nedumnezeieşti, pe frecvențe dumnezeieşti. Această ştiință a lui Dumnezeu se numeşte „Arta de a lumina”, arta care ne învață îndumnezeirea omului, îngerilor şi ființelor naturii.